Γη & Ελευθερία

Έκδοση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης
|ομοσπονδία συλλογικοτήτων|

Τεύχος #30 Νοέμβρης 2022 Τιμή οικονομικής ενίσχυσης: 0,50 ευρώ | anpolorg@gmail.com | apo.squathost.com

Κάτω το κράτος

Ο αγώνας για Ελευθερία και Ισότητα συνεχίζεται!

49 χρόνια μετά, **η ιστορία με την εξέγερση στο Πολυτεχνείο δεν έκλεισε το 1973**, καθώς το περιεχόμενο και τα προτάγματά της δεν ανήκουν στο παρελθόν όπως θα ήθελαν και προπαγάνδιζαν οι εμπνευστές του κομματικού συνθήματος: ΕΑΜ ΕΛΑΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ. Αντιθέτως, ανήκει στο μέλλον καθώς εγκαινίασε μια μακρά σειρά κινητοποιήσεων, ξεσηκωμών και συγκρούσεων των ριζοσπαστικότερων τμημάτων της κοινωνίας και ιδιαίτερα της νεολαίας. Το πνεύμα του Νοέμβρη θα αποδειχτεί ανεξάντλητο, παραμένοντας πάντα ζωντανό παρά τη μακροχρόνια επιχείρηση διαστρέβλωσης και καπηλείας από αυτούς που αξιοποίησαν την εξέγερση για να οικοδομήσουν ένα μυθικό, αιματοβαμμένο βωμό της δημοκρατίας, ως ιδεολογικό θεμέλιο της μεταπολιτευτικής εξουσίας. Το Πολυτεχνείο δεν θα είναι ο αδιαμφισβήτητος καθαγιασμένος μύθος της εξουσίας και της δημοκρατίας όπως θα ήθελαν οι λακέδες της, αλλά σημείο αναφοράς μιας εξέγερσης που άλλοτε ξεσπά κι άλλοτε υποβόσκει και που ακόμα και σήμερα δεν έχει κατασταλεί.





25 ΝΟΕΜΒΡΗ

ημέρα αντίστασης και μνήμης

Καθημερινός αγώνας ενάντια στο σύστημα που τρέφει και καλύπτει την έμφυλη βία:

- Γυναικοκτονίες, βιασμός στο ΑΤ Ομόνοιας, κυκλώματα trafficking με πρωταγωνιστές μπάτσους, πολιτικούς και μεγαλοεπιχειρηματίες, καθημερινοί βιασμοί και παιδοβιασμοί, δικαστική συγκάλυψη, τρομοκράτηση όσων μιλούν
- Πνιγμοί μεταναστ(ρι)ών στα σύνορα, push-backs και εγκλεισμός
- Ταξική εκμετάλλευση & σεξουαλικές παρενοχλήσεις σε σχολεία, σχολές, χώρους δουλειάς
- σεξιστικές διακρίσεις & επιθέσεις σε βάρος ΛΟΑΤΚΙ ατόμων
- προπαγάνδα κατά των αμβλώσεων / απόπειρα ελέγχου του γυναικείου σώματος
- Καταστολή στους δρόμους

Η εντεινόμενη πατριαρχική βία είναι ΚΡΑΤΙΚΗ ΘΕΣΜΙΚΗ ΒΙΑ κομμάτι του σύγχρονου ολοκληρωτισμού και του κοινωνικού κανιβαλισμού

Ενάντια στο καθεστωτικό ξέπλυμα και τις θεσμικές αυταπάτες

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΚΡΑΤΟΣ – ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ – ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΙΡΑΝ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ!

ΟΛΕΣ-ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΕ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

17 Νοέμβρη - Κάτω το κράτος - Ο αγώνας για Ελευθερία και Ισότητα συνεχίζεται!

Οι αλλεπάλληλες κρίσεις του κρατικού–καπιταλιστικού συστήματος δεν είναι αποτέλεσμα τυχαίων γεγονότων αλλά προκύπτουν από τις ίδιες τις αντιφάσεις του που τις προκαλεί η αθεράπευτη σύγκρουση που επιβάλλει η βασική του αρχή, η εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο. Οι πολιτικές και οικονομικές ελίτ εργαλειοποιούν τις κρίσεις, ώστε να μπορέσει το σύστημα να διαιωνίσει την ύπαρξή του, να αυξήσει τα κέρδη του, να επεκτείνει την ισχύ του και να βαθύνει την επιβολή της κυριαρχίας του πάνω στις κοινωνίες και τη φύση.Έτσι, σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, εξαπολύει μια ολομέτωπη επίθεση απέναντι στους λαούς.

Το ξέσπασμα του πολέμου στην Ουκρανία μετά τη στρατιωτική εισβολή της Ρωσίας αποτελεί το πιο πρόσφατο γεγονός μέσα από το οποίο αναδεικνύεται η βαθιά σήψη του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος που δεν έχει πλέον τίποτα να υποσχεθεί στους από τα κάτω πέρα από πόλεμο, προσφυγιά, αρρώστιες, φτώχεια, εξαθλίωση, έλεγχο και υποταγή. Η όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών για την κυριαρχία των πλουτοπαραγωγικών πηγών, για τη διαχείρισή τους και τη διεύρυνση της «σφαίρας επιρροής» του κάθε μπλοκ εξουσίας σε συνδυασμό με τη διαρκή επιθυμία κρατών και αφεντικών για τη μεγιστοποίηση της ισχύος και των κερδών τους έχουν, για άλλη μία φορά, ως αποτέλεσμα την εγκαθίδρυση μίας εφιαλτικής πραγματικότητας για τα κατώτερα κοινωνικά κομμάτια όλου του κόσμου. Πρώτα πρώτα για τους λαούς που βιώνουν τη φρίκη του πολέμου και της προσφυγιάς και αμέσως μετά για όλους τους υπόλοιπους που δέχονται τόσο τις συνέπειες της λεηλασίας κάθε πεδίου παροχής των στοιχειωδών για την επιβίωση κοινωνικών αγαθών όσο και την περαιτέρω όξυνση του ελέγχου, της επιτήρησης, της καταστολής και των όρων εκμετάλλευσης και καταπίεσης.

Σήμερα η ακροδεξιά πολιτική διαχείριση επιταχύνει τις αντικοινωνικές διαδικασίες αναδιάρθρωσης και το ρήμαγμα της κοινωνικής βάσης με την αποστέρηση των αναγκαίων κοινωνικών αγαθών, οδηγώντας ολοένα και περισσότερα κομμάτια της κοινωνίας στην περαιτέρω εξαθλίωση βάζοντας στο στόχαστρο κάθε έκφανση της κοινωνικής ζωής, εντείνοντας τους αποκλεισμούς και απαξιώνοντας βασικές κοινωνικές ανάγκες, την υγεία, την παιδεία, τη στέγαση, την τροφή, τη μετακίνηση. Η επιτάχυνση των αντικοινωνικών διαδικασιών αναδιάρθρωσης, με σκοπό τον πλήρη μετασχηματισμό της κοινωνίας, αποτυπώνεται από τη μια πλευρά στη ψήφιση και προώθηση μιας σειράς νομοσχεδίων που ως κοινό παρανομαστή έχουν την επίταση της εξαθλίωσης στους από τα κάτω και από την άλλη στην ενίσχυση του νομικού οπλοστασίου του κράτους και στην όξυνση της κατασταλτικής επίθεσης απέναντι σε όσους και όσες θέτουν αναχώματα στην επέλαση της βαρβαρότητας κράτους και κεφαλαίου.

Η κρατική και καπιταλιστική επίθεση στη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία κλιμακώνεται από την ψήφιση του νόμου για την περιστολή των διαδηλώσεων, την κατάργηση του 8ώρου και την επίθεση στο δικαίωμα της απεργίας, την απελευθέρωση των απολύσεων μέχρι την απόλυτη απαξίωση του αγαθού της δημόσιας υγείας, την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση των αποκλεισμών, της υποταγής και της καταστολής. Ενώ ταυτόχρονα τα κρατικά κατασταλτικά επιτελεία στοχεύουν στο χτύπημα του κόσμου που ορθώνει το ανάστημά του απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα και καταστέλουν με μανία κάθε αγωνιστική δραστηριότητα που επιχειρεί να καταδείξει τον σάπιο κόσμο της εξουσίας και να τον ανατρέψει. Από τη δολοφονική επίθεση στο 3ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κατειλημμένων χώρων και συλλογικοτήτων εντός του ΑΠΘ, το χτύπημα εργατικών και απεργιακών κινητοποιήσεων, όπως στο εργοστάσιο της Μαλαματίνας στη Θεσσαλονίκη, τις συλλήψεις και τους ξυλοδαρμούς από τις δυνάμεις καταστολής που έχουν στρατοπεδεύσει σε πάρκα, πλατείες, λόφους και πανεπιστήμια μέχρι τις εισβολές και εκκενώσεις αναρχικών και αντιεξουσιαστικών καταλήψεων, τα συνεχή και άγρια χτυπήματα των διαδηλώσεων στο κέντρο της Αθήνας και τα κατασκευασμένα κατηγορητήρια και τις διώξεις εναντίον αναρχικών αγωνιστών.

49 χρόνια μετά, η ιστορία με την εξέγερση στο Πολυτεχνείο δεν έκλεισε το 1973, καθώς το περιεχόμενο και τα προτάγματά της δεν ανήκουν στο παρελθόν όπως θα ήθελαν και προπαγάνδιζαν οι εμπνευστές του κομματικού συνθήματος: ΕΑΜ ΕΛΑΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ. Αντιθέτως, ανήκει στο μέλλον καθώς εγκαινίασε μια μακρά σειρά κινητοποιήσεων, ξεσηκωμών και συγκρούσεων των ριζοσπαστικότερων τμημάτων της κοινωνίας και ιδιαίτερα της νεολαίας. Το πνεύμα του Νοέμβρη θα αποδειχτεί ανεξάντλητο, παραμένοντας πάντα ζωντανό παρά τη μακροχρόνια επιχείρηση διαστρέβλωσης και καπηλείας από αυτούς που αξιοποίησαν την εξέγερση για να οικοδομήσουν ένα μυθικό, αιματοβαμμένο βωμό της δημοκρατίας, ως ιδεολογικό θεμέλιο της μεταπολιτευτικής εξουσίας. Το Πολυτεχνείο δεν θα είναι ο αδιαμφισβήτητος καθαγιασμένος μύθος της εξουσίας και της δημοκρατίας όπως θα ήθελαν οι λακέδες της, αλλά σημείο αναφοράς μιας εξέγερσης που άλλοτε ξεσπά κι άλλοτε υποβόσκει και που ακόμα και σήμερα δεν έχει κατασταλεί.

Έτσι και οι φετινές κινητοποιήσεις μνήμης και αντίστασης αποτελούν για εμάς πολιτική και κινηματική ευκαιρία να τιμήσουμε την ιστορική μνήμη της εξέγερσης του Πολυτεχνείου στους δρόμους και να αναδείξουμε κόντρα στην κυρίαρχη αφήγηση πως δεν ήταν απλώς ένας δημοκρατικός ξεσηκωμός ενάντια στη δικτατορία. Ήταν μία εξέγερση, που συνεχίζει να παραμένει μία ανοιχτή πληγή για τα οικονομικά και πολιτικά αφεντικά και ένα σημείο αναφοράς για τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες που αναπτύσσονται στο σήμερα ενάντια στην κρατική τρομοκρατία και την καπιταλιστική βαρβαρότητα. Αποτελεί ακόμη μία ευκαιρία να κατέβουμε στους δρόμους καθώς το Πολυτεχνείο και τα προτάγματά του συνεχίζουν να μας εμπνέουν, απέναντι στην προσπάθεια της καταστολής να δημιουργήσει ένα κλίμα τρομοκρατίας με την αστυνομοκρατία, τις αύρες, τα χημικά, τους ξυλοδαρμούς και τις συλλήψεις.

Απέναντι στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό για ακόμη μια φορά να προτάξουμε την αξιοπρέπεια, την αντίσταση, την αλληλεγγύη. Απέναντι στην υποτίμηση της ζωής μας, τη φτωχοποίηση και την καταπίεση, απέναντι σε πολέμους και εθνικισμό, απέναντι σε κράτη και αφεντικά που καταδυναστεύουν τις ζωές μας να εντείνουμε τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες. Να σταθούμε όλοι και όλες μαζί στο δρόμο και τους αγώνες της κοινωνικής αντίστασης και της ταξικής αλληλεγγύης. Να αγωνιστούμε συλλογικά και από τα κάτω ενάντια στους δυνάστες μας, να δυναμώσουμε και να περιφρουρήσουμε τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις που βρίσκονται στο στόχαστρο της καταστολής και να οργανώσουμε νέες. Χωρίς να έχουμε αυταπάτες για τον ρόλο

των θεσμών, χωρίς να προσφέρουμε καμία συναίνεση στη διαχείριση της ζωής μας, να μην κάνουμε ούτε βήμα πίσω σε αυτά που έχουμε κατακτήσει και που διαρκώς διακυβεύονται και να κάνουμε τους χώρους που εργαζόμαστε, φοιτούμε και ζούμε εστίες αντίστασης και αγώνα. Απέναντι στον πόλεμο, που αποτελεί μονόδρομο σωτηρίας για το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα, απέναντι στο σχέδιο αλληλοεξόντωσης των εκμεταλλευόμενων και καταπιεσμένων, απέναντι στον εθνικισμό, τον φασισμό και τον ιμπεριαλισμό η μόνη ελπίδα είναι η διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, η οργανωμένη αντεπίθεση των από τα κάτω. Μόνο η συνολική ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού, η κοινωνική απαλλοτρίωση του πλούτου που εμείς οι ίδιοι παράγουμε και απομυζά μια κάστα εξουσιαστών και η οργάνωση του αγώνα για την Κοινωνική Επανάσταση για έναν κόσμο κοινοκτημοσύνης, ειρήνης, αλληλεγγύης και ελευθερίας μπορούν να δικαιώσουν τους πόθους και τις πραγματικές ανάγκες των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων.

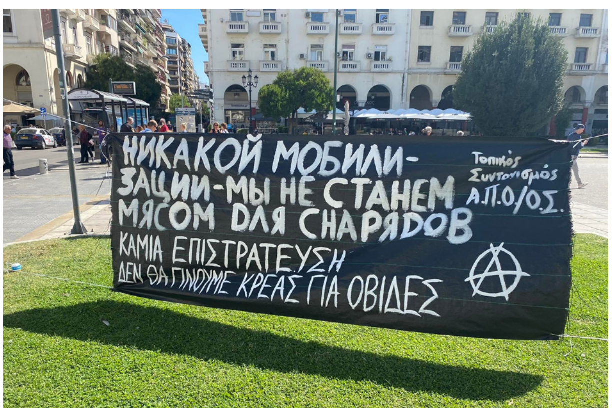
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ – ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

ΠΕΜΠΤΗ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ 2022
Συγκέντρωση 15.00 πλ.
Κλαυθμώνος, προσυγκέντρωση στο Πολυτεχνείο

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

ΚΑΜΙΑ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΗ
ΔΕ ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΚΡΕΑΣ ΓΙΑ ΟΒΙΔΕΣ



Πανό σε ρώσικα & ελληνικά που κρεμάστηκε στην Αριστοτέλους

Στις 21/9/2022 η ρωσική κυβέρνηση κήρυξε μερική επιστράτευση, με σκοπό να καταφέρει να αναπληρώσει τις τεράστιες απώλειες σε ανθρώπινο δυναμικό, αποτέλεσμα μιας πολεμικής σύρραξης που διαρκεί εδώ και οχτώ μήνες.
Η είδηση προκάλεσε έντονες αντιδράσεις, με χιλιάδες ανθρώπους να διαδηλώνουν σε όλη τη χώρα και εκατοντάδες από αυτούς να συλλαμβάνονται και να αντιμετωπίζουν ξυλοδαρμούς και κατηγορίες που τους εξασφαλίζουν δυσβάσταχτες ποινές φυλάκισης. Η καταπάτηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και η απαξίωση της ανθρώπινης ζωής αποτελεί ένα βασικό χαρακτηριστικό κάθε πολεμικής σύρραξης. Χιλιάδες άνθρωποι και τις δύο πλευρές των συνόρων συλλαμβάνονται και οδηγούνται υποχρεωτικά στα χαρακώματα για να πεθαίνουν κάτω από την γαλαζοκίτρινη ουκρανική ή την τρίχρωμη ρωσική σημαία. Οι φωνές της αντίστασης όμως όλο και πληθαίνουν και εμείς οφείλουμε να σταθούμε δίπλα σε αυτούς που σε Μόσχα και Κίεβο υψώνουν τις φωνές τους ενάντια στον ολοκληρωτισμό και στον πόλεμο, ενάντια στις εθνικές αφηγήσεις που χωρίζουν τους λαούς και γεμίζουν τις τσέπες των αφεντικών

ΟΥΤΕ ΜΕ ΡΩΣΙΑ, ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΜΕ ΝΑΤΟ
ΖΗΤΩ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ

Τοπικός Συντονισμός Θεσσαλονίκης | Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

21 Σεπτεμβρίου 2022
Από τη συμμετοχή της ΑΠΟ στις διαδηλώσεις σε Αθηνα και Θεσσαλονίκη για τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου/ της Zackie-oh!

Δεν ξεχνάμε- δε συγχωρούμε





Από το μπλοκ της ΑΠΟ στη διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη για τα 9 χρόνια από τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα και τη συμμετοχή της στο μπλοκ της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση στην Αθηνα





ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΠΕΡΝΟΥΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΘΑΝΑΤΟ, ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Μέσα στα τελευταία 2 χρόνια όπου η πανδημία του covid-19 και η εγκληματική διαχείρισή της έχουν αφήσει εκατομμύρια νεκρούς ανά τον κόσμο και δεκάδες χιλιάδες στον ελλαδικό χώρο, τα ντόπια πολιτικά και οικονομικά αφεντικά προωθούν ακόμα πιο εντατικά τη λεηλασία της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας και την άγρια καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων στο σύνολό τους. Από τους πνιγμούς, τα pushbacks και τις δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών στα υδάτινα και τα χερσαία σύνορα, το ξέσπασμα του πολέμου και τις συνεχείς πολεμικές προετοιμασίες, την όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, την επίταση της φτώχειας και της εξαθλίωσης μέχρι τη σφοδρή καταστολή που εξαπολύει το κράτος απέναντι σε φοιτητές, αγωνιστές, εργάτες και φυλακισμένους, τις κρατικές δολοφονίες, το ξέπλυμα κυκλωμάτων παιδοβιαστών και μαφιόζων, την επιχείρηση ιδιοποίησης των δημόσιων χώρων και την καταστροφή του φυσικού κόσμου αναδεικνύεται η βαθιά σήψη του κρατικό-καπιταλιστικού συστήματος, το οποίο προσπαθεί με κάθε μέσο να διαφυλάξει την υπεροχή του και να διαιωνίσει την ύπαρξή του.

Το κράτος πιστό στο νεοφιλελεύθερο μοντέλο που ακολουθείται από τα χρόνια του μνημονίου στον ελλαδικό χώρο, συνεχίζει να αυξάνει το κόστος επιβίωσης με ακόμα πιο εντατικούς ρυθμούς, ενώ η ανασφάλιστη και επισφαλής εργασία, τα ελαστικά ωράρια, η εντατικοποίηση της εργασίας, οι ιδιωτικοποιήσεις και η διαχείριση από τα αφεντικά όλων των βασικών μας αναγκών είναι σημεία που ανταποκρίνονται στην ανάγκη του καπιταλισμού για την όξυνση της ταξικής ανισότητας και την πλήρη υποτίμηση της ζωής μας. Έχοντας αφήσει ως παρακαταθήκη ένα διαλυμένο/εγκαταλελειμμένο δημόσιο υγειονομικό σύστημα και χιλιάδες νεκρούς ως τραγική συνέπεια της δολοφονικής-κρατικής διαχείρισης της πανδημίας, επιτίθεται στους από τα κάτω αυξάνοντας το κόστος ζωής. Βασικά αγαθά, όπως το ψωμί και το λάδι έχουν καταγράψει τρομακτική αύξηση ενώ τα καύσιμα, βρίσκονται αυτή τη στιγμή, στο υψηλότερο κόστος που έχει υπάρξει ποτέ,



δυσχεραίνοντας σε μεγάλο βαθμό τις συνθήκες επιβίωσης. Ταυτόχρονα, η ραγδαία αύξηση των ενοικίων έχει οδηγήσει μεγάλο μέρος των κατώτερων τάξεων σε αδυναμία κάλυψης βασικών αναγκών όπως η στέγαση, ενώ έχει καταδικάσει άλλους σε αστεγία λόγω έξωσης από την κατοικία τους.

Επιπλέον, οι δεκάδες νεκροί εργάτες στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου της άγριας ταξικής εκμετάλλευσης. Η εντατικοποίηση της εργασίας, η επισφάλεια, οι μειώσεις των μισθών, η ελαστικότητα των ωραρίων σε βάρος των εργαζομένων και η γιγάντωση της ανεργίας αναδεικνύουν τη σκληρή εργασιακή πραγματικότητα. Σε αυτή την κατεύθυνση, της άγριας λεηλασίας της κοινωνικής βάσης, κινείται και η ψήφιση από την κυβέρνηση της ΝΔ έναν χρόνο πριν του αντεργατικού νομοσχεδίου, που καταργεί το εργατικό ωράριο του 8ώρου και θεσμοθετεί την (ήδη) απλήρωτη υπερωρία. Ταυτόχρονα επιχειρείται η στοχοποίηση κι ο περιορισμός των απεργιών και των ριζοσπαστικών διεκδικήσεων του εργατικού κινήματος. Κινήσεις που αποτελούν πάγια αιτήματα της άρχουσας τάξης εδώ και καιρό με σκοπό να εντείνουν την εργασιακή εκμετάλλευση και να ξεριζώσουν κάθε μορφή αντίστασης που μπορεί να αναπτυχθεί στους χώρους δουλειάς. Πρόσφατο παράδειγμα αποτελεί ο αγώνας των εργατών της Μαλαματίνας, που βρίσκονται σε απεργιακές κινητοποιήσεις εξαιτίας της άδικης απόλυσης 15 συναδέλφων τους και αντιμετωπίζουν την κρατική καταστολή, η οποία εξυπηρετεί στο ακέραιο τις απαιτήσεις της εργοδοσίας.

Το ξέσπασμα του πολέμου, μετά την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, τα αιματοβαμμένα υδάτινα και χερσαία σύνορα, οι στοιβαγμένοι σε βάρκες και σε στρατόπεδα συγκέντρωσης πρόσφυγες και μετανάστες, αποδεικνύουν για ακόμα μια φορά πως τα πλανητικά αφεντικά και οι κυρίαρχοι αυτού του κόσμου αδιαφορούν πλήρως για τις ζωές των φτωχών, των καταπιεσμένων, των κατατρεγμένων. Ο πόλεμος δεν έχει να υποσχεθεί παρά μόνο καταστολή της ελευθερίας, καταστροφή, φτώχεια, ξεριζωμό και θάνατο, επιφέροντας σημαντικές απώλειες στις ζωές των από τα κάτω και καθιστώντας τους πιόνια στην πολεμική σκακιέρα των εξουσιαστών. Απέναντι στις πολεμικές επιχειρήσεις, τους ενδοκαπιταλιστικούς και ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς, τους διαρκώς αυξανόμενους πολεμικούς εξοπλισμούς των κρατών, τους εθνικισμούς και τη μισαλλοδοξία, που δεν εξυπηρετούν παρά μόνο τα συμφέροντα των ντόπιων και διεθνών πολιτικών και οικονομικών αφεντικών, προτάσσουμε την διεθνιστική αλληλεγγύη, την ειρήνη και την απελευθέρωση όλων των ανθρώπων από τα δεσμά του κράτους και του καπιταλισμού για μια πραγματικά ελεύθερη κοινωνία.

Η σημερινή νεοφιλελεύθερη διαχείριση έρχεται να υλοποιήσει την επιθετική κρατική πολιτική αναδιαρθρώσεων σε όλα τα κοινωνικά πεδία. Ταυτόχρονα η καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων στο σύνολό τους, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την εφαρμογή των αντικοινωνικών πολιτικών τους. Η κατασταλτική εκστρατεία έχει ως σαφή στόχο την επιβολή ενός καθεστώτος τρομοκρατίας, μιας κοινωνικής συνθήκης που θα κυριαρχεί η σιωπή, ο φόβος και η υποταγή. Αυτός



Γενική Απεργία 9 Νοέμβρη

Από το μπλοκ της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης στην απεργιακή διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη και τη συμμετοχή της στην Αθήνα στο μπλοκ της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση.



ο κοινωνικός μετασχηματισμός, η αλλαγή της κοινωνικής συνείδησης, η εξουδετέρωση των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων είναι οι προϋποθέσεις για το βάθεμα των όρων επιβολής. Κράτος και κεφάλαιο επιχειρούν να καθυποτάξουν κάθε φωνή που αρθρώνεται ενάντια στους επιθετικούς σχεδιασμούς τους είτε με τα ΜΑΤ είτε με την αναβάθμιση του νομικού και θεσμικού τους οπλοστασίου. Μια ολομέτωπη επίθεση των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών, που εκδηλώνεται με ακόμα πιο σφοδρούς όρους, απέναντι στην κοινωνική βάση, τους φτωχούς, τους απόκληρους, όσους και όσες αγωνίζονται. Από τη δολοφονική επίθεση στο 3ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κατειλημμένων χώρων και συλλογικοτήτων με χρήση ασφυξιογόνων στη συναυλία του Θανάση Παπακωνσταντίνου που παρακολουθούσαν 6.000 άνθρωποι εντός του ΑΠΘ, το χτύπημα εργατικών και απεργιακών κινητοποιήσεων, όπως στο εργοστάσιο της Μαλαματίνας στη Θεσσαλονίκη, τις συλλήψεις και τους ξυλοδαρμούς από τις δυνάμεις καταστολής που έχουν στρατοπεδεύσει σε πάρκα, πλατείες, λόφους και πανεπιστήμια μέχρι τα συνεχή και άγρια χτυπήματα των διαδηλώσεων στο κέντρο της Αθήνας και τα κατασκευασμένα κατηγορητήρια και τις διώξεις εναντίον αναρχικών αγωνιστών.

Απέναντι στην οργανωμένη επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου, η μόνη λύση βρίσκεται στην Οργάνωση του αγώνα των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων. Μέσα από αδιαμεσολάβητους αντιιεραρχικούς και ακηδεμόνευτους αγώνες από τα κάτω μπορούμε να περάσουμε στην αντεπίθεση ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση, να παλέψουμε για την κοινωνική επανάσταση. Να ξαναφτιάξουμε τη ζωή με βασικά συστατικά την κοινωνική αλληλεγγύη, τη συνεργασία, χωρίς αφεντικά και δούλους. Να κάνουμε απτή πραγματικότητα τη γενικευμένη κοινωνική Αυτοδιεύθυνση, να συνοψίσουμε την πολιτική ελευθερία και την οικονομική ισότητα στο σύγχρονο επαναστατικό πρόγραμμα. Για ένα ελευθεριακό κίνημα όλων των εκμεταλλευόμενων και των καταπιεσμένων που θα δίνει διέξοδο στις πραγματικές ανάγκες.

ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
υγεία, τροφή, παιδεία, στέγαση

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ
ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
Τετάρτη 9 Νοέμβρη
Αθήνα: Συγκέντρωση στα Χαυτεία στις 11.00 και διαδηλώνουμε με το μπλοκ της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση
Θεσσαλονίκη: Συγκέντρωση στην Καμάρα στις 10.30

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση-
Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων



9 Νοέμβρη: Παρουσία της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης στην περγιακή περιφρούρηση στο εργοστάσιο της Μαλαματίνα

Η ΑΠΕΡΓΟΣΠΑΣΙΑ, Η ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΤΗΣ ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑΣ
ΠΑΥΣΗ ΚΑΘΕ ΔΙΩΞΗΣ – ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΛΗΨΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΜΕΝΩΝ
ΝΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ
ΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ



Συγκέντρωση αλληλεγγύης στα Δικαστήρια, στις 4 Νοέμβρη, ημέρα εκδίκασης ασφαλιστικών μέτρων κατά απεργών και απολυμένων

Ενημέρωση από τη συμμετοχή της ΣΑΚΤΧ στην απεργιακή διαδήλωση της 9ης Νοέμβρη

Την Τετάρτη 9 Νοέμβρη ως Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση συμμετείχαμε στην απεργιακή διαδήλωση που ξεκίνησε από τα Χαυτεία, συγκροτώντας μπλοκ με κεντρικό σύνθημα "ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΣΠΕΡΝΟΥΝ ΘΑΝΑΤΟ, ΦΤΩΧΕΙΑ, ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ. ΌΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ". Στο μπλοκ της συνέλευσης συμμετείχε ο τοπικός συντονισμός Αθήνας της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης και με πλαϊνό πανό η Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας, όπως ακόμα και πλήθος κόσμου που διαδηλώσαμε από κοινού ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα και τη λεηλασία της κοινωνικής βάσης. Από την απεργιακή συγκέντρωση των ταξικών πρωτοβάθμιων σωματείων και των σωματείων βάσης στα Χαυτεία μέρος της διαδήλωσης πορεύτηκε μέσω της Πανεπιστημίου μέχρι και το Σύνταγμα. Η μαζική συμμετοχή στην απεργία της 9ης Νοέμβρη και η μεγάλη συσπείρωση στις απεργιακές κινητοποιήσεις όπως αυτή της Αθήνας εξέφρασε τη διογκούμενη και γενικευμένη κοινωνική δυσαρέσκεια. Αυτή τη γενικευμένη δυσαρέσκεια οι καταπιεσμένοι και εκμεταλλευόμενοι πρέπει να τη μετατρέψουν σε οργανωμένους από τη βάση και μαχητικούς αγώνες ενάντια στη συνεχώς κλιμακούμενη επίθεση του κράτους και των αφεντικών. Να δώσουμε στους χώρους εργασίας, τα σχολεία, τις σχολές, στις γειτονιές και τους δρόμους τη μάχη του ταξικού και κοινωνικού αγώνα, να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας μέσα από σωματεία βάσης, εργατικά συμβούλια, ακηδεμόνευτα, αδιαμεσολάβητα, οριζόντια και αντι-ιεραρχικά σχήματα, από κοινού φοιτητές, μαθητές, εργαζόμενοι, άνεργοι. Ενάντια στην ηττοπάθεια, τη μοιρολατρία και τις θεσμικές αυταπάτες να αγωνιστούμε για το γκρέμισμα του σάπιου κόσμου της εξουσίας. Για ένα κοσμο χωρίς αφεντικά και δούλους, χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ισότητας, ειρήνης, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση



Ανακοίνωση του 3ου Ελευθεριακού Φεστιβάλ κατειλημμένων χώρων & συλλογικοτήτων

«Η Αστυνομία φρόντισε να σβήσει κάθε σπίθα ενθουσιασμού. Ακούσαμε αξιωματικό να συμβουλεύει αξιωματικούς να 'σπάσουν στο ξύλο' όποιον θα χορέψει ή θα χειροκροτήσει με περισσότερον ενθουσιασμό. Και... εγένετο. Το γήπεδον του Παναθηναϊκού ήταν γεμάτο από αστυνομικούς, σαν οι νέοι που παρακολούθησαν το ρεσιτάλ να ήσαν κρατούμενοι. Εκδηλώσαμε την αποδοκιμασία μας και αστυνομικό όργανο που ευρίσκετο δίπλα μας έσπευσε να απειλήσει. 'Θα σου σπάσουμε τα μούτρα... Λαμπράκισσα'».

Λιλάντα Λυκιαρδοπούλου, Έθνος 18/4/1967 με αφορμή τη διάλυση της συναυλίας των Rolling Stones την προηγουμένη στην Αθήνα.



Χιλιάδες κόσμου στην αντικατασταλτική πορεία, το μπλοκ του "3ου ελευθεριακού φεστιβάλ κατειλημμένων χώρων και συλλογικοτήτων", που δέχτηκε χτες τη δολοφονική επίθεση της αστυνομίας στο ΑΠΘ, στην κεφαλή της πορείας

Πριν από οτιδήποτε άλλο θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλον τον κόσμο που προσήλθε στη συναυλία, όπως ασφαλώς και του καλλιτέχνες που ανιδιοτελώς συμμετείχαν σε αυτήν και να ζητήσουμε μια συγγνώμη για το ότι δεν έγινε κατορθωτό να τελειώσει η υπέροχη γιορτή που στήσαμε μαζί όπως είχαμε προγραμματίσει. Δεν ξέρουμε αν πραγματικά ευθυνόμαστε για αυτό, ωστόσο δεν υπάρχει και κανένας άλλος για να πει μια συγγνώμη στους 7.000 ανθρώπους που προσήλθαν στη συναυλία, μεταξύ αυτών έγκυες γυναίκες, άνθρωποι με κινητικά ή και αναπνευστικά προβλήματα, ηλικιωμένοι ή άνθρωποι σε αναπηρικά αμαξίδια, οι οποίοι δέχτηκαν τη δολοφονική επίθεση των ΜΑΤ με ασφυξιογόνα αέρια και δακρυγόνα σε έναν περιορισμένο χώρο, όπου όλοι έπρεπε ουσιαστικά να εξέλθουν από μια σκάλα μερικών μέτρων. Ότι δεν ποδοπατήθηκε ή δεν δολοφονήθηκε χθες κόσμος αποτέλεσε καθαρά ζήτημα τύχης αφενός αλλά και συνάρτηση της μεγάλης ψυχραιμίας και αλληλεγγύης –δεδομένων των συνθηκών- που επέδειξε το σύνολο του κόσμου και η διοργάνωση.

Είναι γεγονός ότι το υπουργείο και η ΕΛ.ΑΣ. βρέθηκαν σε ένα τρομερό αδιέξοδο δεν ανέλαβαν την ευθύνη να κηρύξουν απαγορευμένη εκ των προτέρων μια μουσική συναυλία ενός από τους πιο γνωστούς και αγαπημένους καλλιτέχνες του καιρού μας, ωστόσο από την άλλη δεν μπορούσαν με τίποτα να την ανεχθούν. Δεν θα μπορούσαν ποτέ να ανεχθούν τα χαρούμενα πρόσωπα, τους χιλιάδες ανθρώπους που κατέκλυσαν τον χώρο, δεν θα μπορούσαν να ανεχθούν τις καταγγελίες του Γ. Μάγγου, πατέρα του βασανισθέντα Β. Μάγγου, δεν θα μπορούσαν να ανεχτούν ποτέ τα ατίθασα λόγια του Θανάση είτε ειπωμένα είτε τραγουδισμένα. Κυριότερα όλων δεν θα μπορούσαν να ανεχτούν ποτέ όλα αυτά να συμβαίνουν κάτω από τις τεράστιες μαυροκόκκινες σημαίες των αναρχικών, σε μια τιτάνια προσπάθεια να ανοίξουμε το άσυλο, τα πανεπιστήμια πραγματικά σε όλη την κοινωνία, όπως συνέβη για περίπου τρεις ώρες με όλον τον κόσμο να αποδίδει συγχαρητήρια για την άψογη διοργάνωση της εκδήλωσης.

Για αυτό δεν έμενε άλλος δρόμος από τον ανήκουστο. Να επιτεθούν ευθέως σε χιλιάδες κόσμου, ώστε να πετύχουν να αδειάσουν το campus, να τον τρομοκρατήσουν ώστε να μην επιχειρήσει να παρευρεθεί ξανά σε εκδηλώσεις, να τραυματίσουν τη σχέση εμπιστοσύνης και ώσμωσης χιλιάδων ανθρώπων με τα πανανθρώπινα ιδανικά του αναρχισμού: την αλληλεγγύη, την αξιοπρέπεια, τον αγώνα για ένα καλύτερο και πιο φωτεινό μέλλον. Να σταματήσουν αν θέλετε ακόμη και την οικονομική ενίσχυση του ελευθεριακού κινήματος, των φυλακισμένων και των διωκόμενων. Αφού λοιπόν αρχικά άφησαν επιδεικτικά εγκατεστημένη μια διμοιρία ΜΑΤ στα 15 μέτρα από την πλαϊνή είσοδο του φεστιβάλ εν είδη πρόκλησης, αφού είδαν κι απόειδαν ότι κανένας δεν ασχολιόταν με την περιττή και ενοχλητική παρουσία τους αναγκάστηκαν εξαιτίας του τεράστιου όγκου του κόσμου και της οργανωμένης περιφρούρησης να τους πάνε πιο πέρα στο άνοιγμα της πλατείας μπροστά στην πρυτανεία. Χρειάστηκε να εκμεταλλευτούν τη θρασυδειλία 15 περίπου χρήσιμων ηλίθιων που πετάξανε 3-4 πέτρες σε μια απόσταση πάνω από 400 μέτρων μακριά και τελείως άσχετα από το χώρο της συναυλίας, χωρίς καν να γίνει αυτό αντιληπτό σε κάποιον, για να ενεργοποιήσουν το σχέδιο τους να διανύσουν όλη την απόσταση για να έρθουν και να διαλύσουν τη διοργάνωση, ώστε να πάψει οποιαδήποτε φωνή τους αντιτίθεται. Γεγονός που αποκαλύφθηκε εκ νέου με την επίθεση στην πορεία όταν αυτή επιχείρησε να επανέλθει στους χώρους του φεστιβάλ. Η δε επίσημη ανακοίνωση της αστυνομίας, ότι δεν επιτέθηκε και δεν χρησιμοποίησε χημικά κατατάσσεται μεμιάς στα μνημεία αλητείας και ψεύδους που έχουν εμφανιστεί στα σύγχρονα ελληνικά γράμματα. Τους την πετάμε στα μούτρα.

Χθες καταδείχτηκαν περίτρανα σε όλους όλα όσα διαδηλώνουμε μέσα στα χρόνια ότι δεν ντρέπονται προ ουδενός, ότι είναι μια θράκα δολοφόνων και εγκληματιών και οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι ένα ασκέρι καθαρμάτων που δεν θα διστάσει να τους ξαμολήσει, έως και να δολοφονήσουν για να πετύχουν την εξυπηρέτηση των δικών τους ιδιαίτερων ταξικών συμφερόντων. Ωστόσο δεν χαιρόμαστε για αυτήν την παραδοχή, καθώς δεν θα ανταλλάσσαμε ποτέ τη σωματική ακεραιότητα έστω κι ενός ανθρώπου για να γίνει κατανοητό τι είναι η εξουσία και η αστυνομία. Θέλουμε πάντα η οργή και η συνείδηση να καλλιεργούνται, όχι με τους ανθρώπους σε κατάσταση άμοιρου θύματος, αλλά μέσα από την ευρύτερη κατανόηση της αδικίας που αποτελεί την απαρχή για τη χειραφέτηση κάθε ενός.

Ο αγώνας είναι μακρύς, ο δρόμος άσωτος μα ένας χάρτης του κόσμου που δεν αποτυπώνει την ουτοπία είναι θλιβερός και άδοξος. Δεν μπορούμε να ζήσουμε για πάντα στην εποχή των τεράτων. Γι' αυτό θα συνεχίσουμε να βαδίζουμε προς τα εκεί σήμερα, αύριο πάντα. Ως αναρχικοί και αναρχικές, ως Άνθρωποι συνεχίζουμε να δίνουμε το χέρι σε όποιον σηκώνεται.



Υ.γ. Και μια απάντηση που οφείλουμε στον φίλο μας Θανάση Παπακωνσταντίνου, ο οποίος αναρωτιέται στο κλείσιμο της ανάρτησης του σχετικά με τα γεγονότα: «Γίνεται το γρούνι μοδίστρα;». -Δεν γίνεται Θανάση μου. Εις το επανιδείν.

Ανακοίνωση για την απόφαση δικαστηρίου των απολύσεων στη ΒΦΛ Καβάλας



Στις 22 Αυγούστου το Πρωτοδικείο Καβάλας έκρινε άκυρες και καταχρηστικές τις απολύσεις 133 εργαζομένων από την εργοδοσία της Βιομηχανίας Φωσφορικών Λιπασμάτων Καβάλας. Επίσης, υποχρέωσε την εταιρεία να καταβάλει σε όλους τους απολυμένους μισθούς υπερημερίας, καθώς και αποζημίωση 5.000 ευρώ για ηθική βλάβη και ζήτησε από τον εισαγγελέα να ερευνήσει την τέλεση απάτης κατ' εξακολούθηση με συνολική ζημία κακουργηματικού χαρακτήρα πάνω από 120.000 ευρώ.

Η συγκεκριμένη απόφαση αποτελεί αφενός μια πρώτη δικαίωση για τους ίδιους τους εργαζόμενους της ΒΦΛ κι αφετέρου ένα θετικό βήμα για τους εργατικούς αγώνες που βρίσκονται σε εξέλιξη αυτή τη στιγμή σε μια εντεινόμενη επιθετική κίνηση από κράτος και κεφάλαιο μετά και την ψήφιση του νομοσχεδίου Χατζηδάκη. Η εργοδοσία του υπόδικου επιχειρηματία Λαυρέντη Λαυρεντιάδη εκμεταλλεύτηκε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προκειμένου να πραγματοποιήσει τις ομαδικές απολύσεις που προσπαθούσε από το 2016. Μάλιστα, ενώ οι απολύσεις πραγματοποιήθηκαν το 2021, τα οικονομικά στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν από τη διοίκηση της βιομηχανίας ενώπιον του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας (ΑΣΕ) αφορούσαν τον ισολογισμό του 2014. Αποτελεί, λοιπόν, την πρώτη κίνηση εκμετάλλευσης από το κεφάλαιο του τελευταίου νομοσχεδίου που -μεταξύ άλλων- ανοίγει τον δρόμο στις ομαδικές απολύσεις.

Μια κίνηση που θα ακολουθούσαν λίγο αργότερα τόσο η διοίκηση των πετρελαίων Καβάλας με τις τμηματικές ομαδικές απολύσεις εργαζομένων όσο κι αυτή της ΛΑΡΚΟ με τις εξαγγελίες για ομαδικές απολύσεις ενόψει της ιδιωτικοποίησής της.Εμείς, ως συνέλευση εργαζομένων εκφράζουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας στους αγωνιζόμενους εργάτες της ΒΦΛ και σε όλα τα αγωνιζόμενα κομμάτια της εργατικής τάξης που στήνουν τα πρώτα ταξικά οδοφράγματα ενάντια στην επίθεση από κράτος και κεφάλαιο. Στους εργαζόμενους της ΛΑΡΚΟ, της COSCO, της ΒΦΛ, των πετρελαίων Καβάλας, της Μαλαματίνας, των διανομέων. Η εμφάνιση όλων αυτών των εργατικών αγώνων μέσα σε μια συνθήκη συνεχούς υποβάθμισης των ζωών μας δείχνει την ανάγκη των εργαζομένων να υπερασπιστούν τα συμφέροντά τους απέναντι στις συνεχείς επιθέσεις που δέχονται, απέναντι στη φτώχεια, την ακρίβεια, την καταστολή, τα ατυχήματα στους χώρους εργασίας. Για να υπερασπιστούμε τα εργατικά συμφέροντα δεν υπάρχει άλλος δρόμος από την οργανωμένη από τα κάτω και κοινά συντονισμένη δράση όλων των καταπιεσμένων κοινωνικά κομματιών, όλων των εργαζομένων. Μέσα από την ενίσχυση και τη δικτύωση των επιμέρους αγώνων, την αλληλεγγύη, την αλληλοβοήθεια, τη συλλογικοποίηση.

Για να υπερασπιστούμε τα εργατικά συμφέροντα και δικαιώματα, τις ανάγκες, τη ζωή και την αξιοπρέπειά μας.

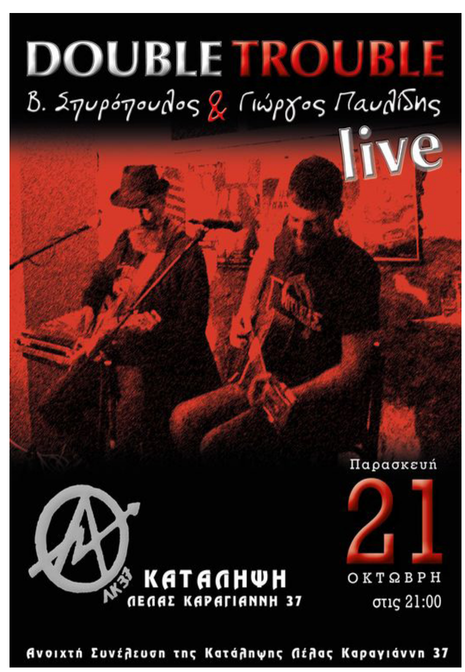
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΒΦΛ, ΤΩΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ ΚΑΒΑΛΑΣ, ΤΗΣ ΜΑΛΑΜΑΤΙΝΑΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Ελευθεριακή συνέλευση για την ταξική οργάνωση στην βάση Σεπτέμβριος 2022







ΟΛΟΙ/ΕΣ ΣΤΗΝ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 3/11



Στις 14 του Σεπτέμβρη η ΟΠΠΙ έκανε την πρώτη της εμφάνιση στο ΑΠΘ. Από τότε, υπό την πίεση των φοιτητικών κινητοποιήσεων, δεν έχει επιτελέσει σε καμία περίπτωση τον σκοπό που απαιτούσε δήθεν ο κρατικός μηχανισμός. Αντ' αυτού, είναι απαραίτητη πλέον η παρουσία διμοιρίας ΜΑΤ σε δύο σημεία σε εισόδους του ΑΠΘ, μια εκ των οποίων προστατεύει την ΟΠΠΙ. Προφανώς, όπως έχουμε ξαναπεί, η ΟΠΠΙ δεν είναι αυτοσκοπός για τον κρατικό μηχανισμό αλλά σίγουρα αυτοσκοπό αποτελεί η μόνιμη παρουσία αστυνομικών δυνάμεων εντός του campus. Έτσι πλέον, κάθε φοιτητική κινητοποίηση παρακολουθείται υπό την απειλή της άμεσης καταστολής των ένστολων δολοφόνων.

Το μεταπολιτευτικό παράδειγμα των πανεπιστημίων αλλάζει συλλήβδην. Το άσυλο έχει καταργηθεί με την βούλα της αριστερής διαχείρισης του ΣΥΡΙΖΑ κι έχουν γίνει δεκάδες



παρεμβάσεις εντός σχολών. Χιλιάδες νέοι/ες μένουν εκτός σχολών εξαιτίας της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής, εκατοντάδες ιδρύματα μένουν με άδειες θέσεις και οδηγούνται σε συγχωνεύσεις και καταργήσεις, ενώ έχει ψηφιστεί το όριο φοίτησης, οι διαγραφές και οι πειθαρχικές διώξεις σε βάρος φοιτητ(ρι)ών.

Τα πανεπιστήμια, λοιπόν, βαθαίνουν τις σχέσεις τους με την κρατική-καπιταλιστική κυριαρχία.

Ενισχύεται η οικονομική εξάρτηση από εταιρείες στις οποίες προσφέρουν έρευνα με απλήρωτη κι ανασφάλιστη εργασία προς τα αφεντικά. Πραγματοποιούντε προγράμματα για την αστυνομία κατασκευάζοντας νομικά «πατήματα» και συστήματα ελέγχου ενίσχυσης της καταστολής, καθώς επίσης και της στρατιωτικής βιομηχανίας η οποία αποτελεί βασικό χρηματοδότη κατασκευάζοντας εξοπλιστικά προγράμματα.

Από τις πρώτες εισβολές των μπάτσων στο πανεπιστημιακό άσυλο, με κύρια αφορμή την κατασκευή της περιβόητης «βιβλιοθήκης» εκεί όπου υπήρχε το στέκι του Βιολογικού, το σχέδιο είναι ξεκάθαρο. Στόχος είναι η καταστολή των αντιστάσεων και των αγώνων εντός των πανεπιστημίων. Αφού οι μαχητικοί φοιτητικοί αγώνες ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση – με αιχμή την εναντίωση στη δημιουργία πανεπιστημιακής αστυνομίας και στην κατάργηση του Ασύλου- κατάφεραν την αναδίπλωση του κράτους αναφορικά με τα αρχικά του σχέδια, εκείνο επιτίθεται ξανά, με την γνωστή στρατηγική:

Ποντάροντας εξ ολοκλήρου στην κρατική ρητορική περί "ατομικής ευθύνης", που προωθούσε διακαώς όλο το διάστημα της πανδημίας, κατάφερε να ωθήσει την κοινωνία στην πλήρη εξατομίκευση και τον ανταγωνισμό. Η μόνιμη παρουσία αστυνομικών δυνάμεων σε οποιοδήποτε σημείο των πόλεων έγινε κανονικότητα, αποδεικνύοντας περίτρανα, όπως λέγαμε και εν μέσω lockdown, ότι η καταστολή ήρθε για να μείνει, ότι το κράτος σπέρνει μόνο θάνατο και τρομοκρατία.

Ακόμη ο ολοένα και μεγαλύτερος εξαναγκασμός των νέων προς εύρεση εργασίας, λόγω της ακρίβειας, εγκαθιστά μόνιμα το πρότυπο του εργαζόμενου - φοιτητή, ο οποίος δε θα έχει χρόνο να ασχολείται με τίποτα παραπάνω πέρα από την δύσκολη καθημερινότητά του.

Το παιχνίδι είναι στημένο εξαρχής. Κράτος και αφεντικά προωθούν την αντίληψη της υποταγής και της παραίτησης, μάς ωθούν στην ανεργία και την εξαθλίωση και ήσυχα - ήσυχα από την πίσω πόρτα, κατακρεουργούν τη δημόσια παιδεία και υγεία και καταπατούν κάθε κεκτημένο αγώνα. Όλα αυτά αποτελούν πτυχές του σύγχρονου ολοκληρωτισμού και η μάχη ενάντιά του, τόσο στα πανεπιστήμια, όσο και όλη την κοινωνία είναι μάχη όλων μας.

Διανύουμε ιστορική περίοδο, καθώς σε περίπου δύο εβδομάδες θα πραγματοποιηθεί το τριήμερο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, με τις αστυνομικές δυνάμεις να βρίσκονται σε απόσταση αναπνοής και χωρίς τίποτα να είναι προδιαγεγραμμένο. Αυτή η εξέγερση απέναντι στη χούντα, η έθεσε τις βάσεις για την κατάκτηση του ασύλου, του ασύλου αγώνων και ελευθεριών, που αποτελεί και θα συνεχίσει να αποτελεί κέντρο αγώνων και ώσμωσης ολόκληρης της αγωνιζόμενης κοινωνικής βάσης. Από τους απεργούς εργάτες της ΜΕΛ το '75, το χημείο του '85, τα φοιτητικά κινήματα του 95, του 06-07, την εξέγερση του 08, μέχρι το φοιτητικό κίνημα του 21.

Είναι απαραίτητο, όλοι και όλες να βρεθούμε μαζικά και με σθένος σε όλες τις κινηματικές διαδικασίες της επόμενης περιόδου, ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, την ακρίβεια και συνολικά ενάντια στο βάθεμα της κρατικής και καπιταλιστικής κυριαρχίας. Να υπερασπιστούμε το άσυλο και το δημόσιο έξω και πέρα από το κράτος, αυτοοργανωμένα, συλλογικά, μαχητικά, με συγκρούσεις, καταλήψεις, διαδηλώσεις, να κάνουμε τους φοιτητικούς αγώνες επικίνδυνους ξανά.

Να μην αρκεστουμε στα ελάχιστα που μας προσφέρουν, να βάλουμε εμείς τις βάσεις της ζωής που θέλουμε, ενάντια στον ατομικό δρόμο, στην παραίτηση, στη θεωρία των δύο άκρων.

Να μη μείνουμε άπραγοι/ες μπροστά στο μέλλον που μας επιφυλάσσουν οι εξουσιαστές.

Είναι ευθύνη όλων μας να πάρουμε θέση, να διαλέξουμε στρατόπεδο και να αγωνιστούμε συνολικά ενάντια στους δυνάστες μας.

ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

***Στηρίζουμε το μπλοκ του Φ.Σ. Ηλ-Μηχ που έλαβε αγωνιστική απόφαση μέσω ανοιχτού πλαισίου στη γενική του συνέλευση.*

Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών Quieta Movere



Να γίνει το φοιτητικό κίνημα επικίνδυνο, ακηδεμόνευτο, και ανατρεπτικό, και όχι μέσο για την επιβολή κομματικών θελήσεων

Ύστερα από μία χρονιά κινηματικής απονεύρωσης από μεριάς του φοιτητικού κινήματος στην Αθήνα, η εμφάνιση της πανεπιστημιακής αστυνομίας στις πύλες του ΕΚΠΑ – προστατευόμενης από κάθε λογής μπάτσων – καθώς και τα γεγονότα που ακολούθησαν στο 3ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κατειλλημένων Χώρων και Συλλογικοτήτων με την δολοφονική παρέμβαση της αστυνομίας, δημιούργησαν μία σειρά από κινήσεις και ένας νέος κύκλος αγώνα έχει ξεκινήσει με αιχμή την αντίσταση ενάντια στην κρατική καταστολή.

Μετά την μεγάλη ήττα των ίδιων των φοιτητικών εκλογών – και όχι της ΔΑΠ – καθώς η αποχή ξεπέρασε κάθε προηγούμενο, το αριστερό φοιτητικό ρεύμα αυτοπροσδιορίζεται ως βασικός εκφραστής των φοιτητών. Παρόλα αυτά η συντεχνιακή αντίληψη της αριστεράς και η θεσμική ανάγνωση της πάνω στο ζήτημα του ασύλου το μόνο που προσφέρει στο φοιτητικό κίνημα είναι η οριοθέτηση του αγώνα και η επιβολή μίας κάθετης πολιτικής οργάνωσης, σε πλήρη αντιπαράθεση με τον αρχικό σκοπό των γενικών συνελεύσων, αυτόν της αλληλεπίδρασης των φοιτητών στην βάση της συνδιαμόρφωσης. Η δήθεν αμεσοδημοκρατική λειτουργία των γενικών συνελεύσεων αναδεικνύει την αντίφαση της ύπαρξης του διοικητικού συμβουλίου το οποίο μπορεί να παρακάμπτει την συλλογική διαδικασία λήψης αποφάσεων, αν και αυτό θεωρητικά είναι αδύνατον να συμβεί, αποτελώντας ουσιαστικά ένα αυταρχικό όργανο που θεωρεί τους ανθρώπους που εκπροσωπεί κατώτερούς του και εύκολα χειραγωγίσιμους. Ακολουθώντας αυτήν την πολιτική, οι γενικές συνελεύσεις χάνουν την οριζοντιότητά τους και μετασχηματίζονται σε ένα μέσο εκπροσώπησης των κομματικών παρατάξεων. Οδηγώντας στην αποπολιτικοποίηση του απλού φοιτητή, στην απαξίωση του ίδιου του συλλόγου καθώς και στο μπλοκάρισμα να παρθούν ριζοσπαστικές αποφάσεις που θα κλιμακώσουν και θα συνεχίσουν τον αγώνα.

Το μεγάλο στοίχημα για εμάς είναι εάν η ελευθεριακή/αυτόνομη τάση θα σταματήσει να γυρίζει γύρω από τον εαυτό της και θα μπορέσει να μετασχηματιστεί σε πόλο. Για να γίνουμε πιο ξεκάθαροι, λέγοντας πόλο εννοούμε την δημιουργία μιας πιο συνεκτικής δομής, ανοιχτής μεν, αλλά με σαφή και ορισμένα πολιτικά χαρακτηριστικά που θα προωθούνται και θα χαρακτηρίζονται από τον λόγο και την δράση των υποκειμένων εντός αυτού. Οπότε εντός του κινήματος θα ορίζεται μια συγκεκριμένη και διακριτή πολιτική πρόταση που θα έχει την δική της αυτοτέλεια όταν θα εκφράζεται στον δρόμο. Η τάση εννοείται ως το σύνολο εκείνων των πολιτικών χαρακτηριστικών που προκύπτουν διακριτά μέσω του ενδοκινηματικού ανταγωνισμού, και όντας μειοψηφικό κομμάτι συσπειρώνεται γύρω απο αυτά συγκρωτόντας ανοικτές και ευκαιριακές δομές, προσπαθώντας να τα υπερασπιστεί και να τα επαναπροωθήσει στο κίνημα ως προτάσεις. Η τάση εν τέλει παραμένει περιθωριοποιημένη με τα άλλα πιο συνεκτικά κομμάτια του κινήματος και μέσω συνεχών εκπτώσεων χάνει την αυτοτέλεια της και το ιδεολογικό της πρόσημο.

«Ο συνδικαλισμός είναι από τη φύση του ρεφορμιστικός. Εκείνο που μπορούμε όλο κι όλο να περιμένουμε απ' αυτόν είναι: οι μεταρρυθμίσεις που επιδιώκει και πετυχαίνει να είναι τέτοιες και να κατακτιούνται με τέτοιον τρόπο, ώστε να βοηθούν την εκπαίδευση και την επαναστατική προετοιμασία και να ανοίγουν το δρόμο για ολοένα μεγαλύτερες απαιτήσεις.»

-Errico Malatesta



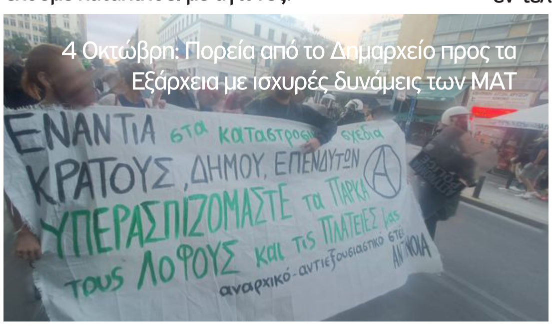
Για εμάς βασικό πολιτικό επίδικο είναι η υπεράσπιση του κοινωνικού χαρακτήρα του πανεπιστημιακού ασύλου. Ακριβώς γιατί το άσυλο και το αναρχικό κίνημα είναι άμεσα συνδεδεμένα μεταξύ τους και έχουν ως κοινή αφετηρία την εξέγερση του πολυτεχνείου. Το άσυλο είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τους αγώνες για ελευθερία, ισότητα, και αξιοπρέπεια από την περίοδο της δικτατορίας και της μεταπολίτευσης, μέχρι την Εξέγερση του 2008. Μέχρι και σήμερα που οι αγωνιζόμενοι φοιτητές μάχονται και αντιμετωπίζουν τις αύρες, τα χημικά και τις επιθέσεις των ένστολων δολοφονικών ταγμάτων εφόδου της δημοκρατίας στους δρόμους και μέσα στα πανεπιστήμια το άσυλο συνεχίζει να αποτελεί ζωντανό σημείο αναφοράς για τους εξεγερμένους, τους αγωνιστές/στριες, τους αναρχικούς, το σύνολο του κινήματος. Αποτελεί την ιδεολογική σύνδεση μεταξύ γενεών και δεν σταματά να νοηματοδοτεί τα επίδικα των κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Στέγασε πλήθος ριζοσπαστικών πολιτικών διεργασιών και μετουσίωσε τον πολιτικό λόγο σε πράξη.

Ως Αναρχικοί/ες απορρίπτουμε χωρίς δεύτερη σκέψη την αντίληψη ότι σε κάθε διαφορετικό κοινωνικό πεδίο καθορίζεται η ταυτότητα μας και παύουμε να είμαστε η ολότητα των ιδιοτήτων μας αλλά κομμάτι της. Δεν απεκδυόμαστε την πολιτική μας ταυτότητα, ακριβώς γιατί θεωρούμε πως όλες μας οι πτυχές καθορίζουν την κοινωνικοπολιτική μας διάσταση και αρνούμαστε να κρύψουμε την πολιτικοϊδεολογική μας ταυτότητα απλά για λόγους τακτικής. Είμαστε φοιτήτριες, εργαζόμενοι, αναρχικά υποκείμενα που η συνείδησή μας μας λέει ξεκάθαρα ότι ο δρόμος προς την ατομική και συλλογική χειραφέτηση θα έρθει μονάχα μέσω της κοινωνικής εξεγερσιακότητας και της ασταμάτητης επαναστατικής διαδικασίας που θα μας κάνει να βιώσουμε τον κόσμο που ονειρευόμαστε. Δεν το παίζουμε ειδικοί στο να αγωνιζόμαστε και να παλεύουμε για ένα καλύτερο αύριο, στηριζόμαστε στην αρχή της αυτοοργάνωσης και θεωρούμε ότι μόναχα οι από τα κάτω συλλογικοποιώντας τις επιθυμίες τους για το αύριο μπορούν να φέρουν την αλλαγή. Αναζητούμε να συνδέσουμε τον αγώνα ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση με τους ευρύτερους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες αρνούμενοι να τον περιόρισουμε στα στενά πλαίσια της επιμέρους διεκδίκησης, δεν επιθυμούμε να περάσουμε σε ρεφορμιστικές λογικές συμβιβασμού, αλλά αγωνιζόμαστε για ένα πανεπιστήμιο κοινοκτημοσύνης που θα λειτουργεί στα πρότυπα της ελευθεριακής παιδείας και θα έχουν όλοι οι άνθρωποι ισότιμη πρόσβαση σε αυτό. Εμπνεόμενοι από τους φοιτητές της Σορβόνης τον Μάη του '68 όπου ξεκίνησαν μια συνειδησιακή επανάσταση και προσπάθησαν να συνδέσουν το εξεγερμένο φοιτητικό υποκείμενο με το ευρύτερο ταξικό, τους αναρχικούς που ξεκίνησαν την κατάληψη του πολυτεχνείου το '73, προτάσσοντας την πλήρη ρήξη με το κρατικο-καπιταλιστικό σύστημα και όχι απλά την μετάβαση στην αστική δημοκρατία και όλους τους αγωνιστές που δώσανε την ελευθερία τους ή και ακόμα την ζωή τους για μια επαναστατική προοπτική. Εάν το φοιτητικό κίνημα στην Αθήνα θέλει να μαζικοποιηθεί, να συγκρουστεί και να νικήσει, παρά να οδηγηθεί στον ρεφορμισμό, η άμεση ρήξη με το σύστημα και τις αξίες του αποτελεί τον μοναδικό δρόμο. Η υπεράσπιση του πανεπιστημιακού ασύλου και του κοινωνικού του χαρακτήρα, ο αγώνας ενάντια στην εκπαιδευτική διαδικασία και την αναδιάρθρωσή της δεν μπορεί παρά να είναι κομμάτι του αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση.

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΒΟΥΤΙΕ!

Τις τελευταίες ημέρες τοποθετήθηκε μία ταμπέλα στο πάρκο Βουτιέ, το οποίο είναι δίπλα από το λόφο του Φιλοπάππου και πιο συγκεκριμένα πάνω στον περιφερειακό δρόμο απέναντι από το θέατρο της Δώρα Στράτου στα Άνω Πετράλωνα. Η ταμπέλα μας ενημερώνει για το "ΝΕΟ πάρκο Βουτιέ" που οραματίζεται να δημιουργήσει ο Δήμος Αθηνών παρέα, πιθανότατα, με τις ιδιωτικές εταιρίες που έχουν αναλάβει να αναπλάσουν και άλλα πάρκα και λόφους στην Αθήνα όπως το πάρκο Κύπρου και Πατησιών, το πάρκο Δρακοπούλου, τον Λόφο του Στρέφη, το λόφο Φιλοπάππου κλπ. Η ανάπλαση, που ευαγγελίζεται ο Δήμος, πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι θα υπόκειται στις αρχές και τα πρότυπα που ορίζει το κεφάλαιο μέσω των ιδιωτικών εταιριών και το κράτος μέσω του δήμου και του δήμαρχου Μπακογιάννη. Αυτή η 'ανάπλαση' δεν αφορά τίποτα άλλο παρά την κερδοφορία του κεφαλαίου, τη δημιουργία ιδιωτικών χώρων αναψυχής, την απρόσκοπτη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, την όλο και περισσότερο διευρυμένη κυριαρχία της εξουσίας σε όλα τα πεδία της καθημερινότητας μας και την αφαίρεση από τους καταπιεσμένους/ες όσων μας ανήκουν και έχουμε κατακτήσει με αγώνες.



4 Οκτώβρη: Πορεία από το Δημαρχείο προς τα Εξάρχεια με ισχυρές δυνάμεις των ΜΑΤ

Πάντα οι αναπλάσεις ήταν κομμάτι της επικράτησης του ισχυρού, της εξουσίας πάνω στο σώμα της κοινωνίας, όπως αυτό αποτυπώνεται στην πόλη και τις γειτονιές μας. Να αναφερθούμε μόνο στα πρόσφατα παραδείγματα:

- στο πάρκο Κύπρου και Πατησίων όπου με τα ΜΑΤ, συλλήψεις και ξυλοδαρμούς προσπάθησαν – αλλά απέτυχαν – να επιβάλλουν την ανάπλαση που προωθούσε η UNISON και ο Δήμος Αθηνών που θα διέλυε το πάρκο.
- στην πλατεία Εξαρχείων και στο λόφο του Στρέφη όπου έχουν μετατραπεί σε εργοτάξια με την συνδρομή της αστυνομίας που έχει εγκατασταθεί μόνιμα στη γειτονιά και λειτουργεί ως ένας κανονικός στρατός κατοχής και επιχειρείται η πλήρης καταστροφή της μόνης πλατείας της γειτονιάς και ενός λόφου στο κέντρο της Αθήνας για να λειάνει το έδαφος στην κερδοσκοπία της περιοχής αλλά και να πλήξει τα κινήματα από τα κάτω επιβάλλοντας της κυριαρχία της εξουσίας.
- στο πάρκο Δρακοπούλου όπου επιχειρείται, και πάλι η UNISON και ο Δήμος Αθηναίων, να πραγματοποιήσουν ανάπλαση του χώρου με επαπειλούμενο αποτέλεσμα την αποψίλωση του.
- στο πάρκο της Ακαδημίας Πλάτωνος που θέλουν να τσιμεντώσουν και να προωθήσουν και εκεί τις επιχειρηματικές του βλέψεις.

Το ίδιο το πάρκο Βουτιέ αποτελεί έναν από τους λίγους δημόσιους χώρους πρασίνου στη γειτονιά των Πετραλώνων και, καθώς στεγάζει μια παιδική χαρά, αποτελεί ένα ζωογόνο σημείο συνάντησης για τους κατοίκους, μικρούς και μεγάλους. Μάλιστα, το πάρκο φιλοξενεί πληθώρα δέντρων και άλλων φυτών, πολλά απο τα οποία κινδυνεύουν να κοπούν, αν το σχέδιο της πινακίδας που αναρτήθηκε περαιωθεί. Επίσης, είναι δίπλα στο λόφο του Φιλοπάππου ο οποίος έρχεται αντιμέτωπος ήδη από το Νοέμβρη του 2002 με την προοπτική της περίφραξης και της αξιοποίησης του από το κράτος και το κεφάλαιο. Τότε ήταν κάτοικοι και αγωνιστές/στριες των περιοχών μας που δώσαμε και συνεχίζουμε μέχρι σήμερα να δίνουμε μάχες ενάντια στην περίφραξη και την εμπορευματοποίηση του. Μέσα στα χρόνια προσπάθησαν να κατακερματίσουν τον λόφο σε τμήματα, ώστε να αρπάξουν ο,τι δημόσιο και ελεύθερο υπάρχει και εν τέλει να καταφέρουν να "πέσει και το τελευταίο προπύργιο" που είναι ο ίδιος ο λόφος. Σκοπός, για την ευρύτερη περιοχή που βρίσκεται τόσο κοντά στην Ακρόπολη, ήταν και είναι τόσο η εμπορευματοποίηση όσο και η επιπλέον επιτήρηση και ο έλεγχος ενός ζωντανού δημόσιου χώρου και τώρα βάλανε στο στόχαστρο το πάρκο Βουτιέ!

Από το πάρκο Βουτιέ και τον λόφο του Φιλοπάππου, μέχρι το πάρκο Κύπρου και Πατησίων και το πάρκο της ακαδημίας Πλάτωνος, από το πάρκο Δρακοπούλου μέχρι τον λόφο του Στρέφη, την πλατεία Εξαρχείων και όλα τα πάρκα, τις πλατείες, τους λόφους των γειτονιών μας ένα συντονισμένο και επιθετικό σχέδιο ενάντια στα πληβειακά στρώματα της κοινωνίας εξελίσσεται στοχεύοντας στην μετατροπή της φυσιογνωμίας των γειτονιών σε ζώνες κατανάλωσης, ειδικά του κέντρου της πόλης, στον εκτοπισμό των κατοίκων, στη λεηλάτηση κάθε πεδίου που θα μπορούσε να αποτελέσει μήτρα κοινωνικών και πολιτικών διεργασιών αμφισβήτησης του υπάρχοντος εξουσιαστικού συμπλέγματος κράτους και κεφαλαίου.

Οι γειτονιές μας και οι πόλεις βρίσκονται σε μια συνεχόμενη απειλή εξευγενισμού ώστε "καθαρές" και "αποστειρωμένες" – στις περισσότερες περιπτώσεις έχοντας προηγουμένως εγκαταλειφθεί πλήρως από τους δημόσιους φορείς στοχεύοντας στην αποκοινωνικοποίησή τους – να αποδοθούν στις αδηφάγες ορέξεις του κεφαλαίου, που παρουσιάζεται ως ευεργέτης που θα επιλύσει το πρόβλημα, προκειμένου να μετατραπούν σε ιδιωτικούς χώρους αναψυχής, κυκλοφορίας εμπορευμάτων και πεδία κερδοσκοπίας.



Απέναντι σε όλα αυτά όμως στέκεται με πείσμα ο κόσμος του αγώνα. Από τη συνεχή επαγρύπνηση και τις περιφρουρήσεις στην πλατεία Εξαρχείων, στο πάρκο Κύπρου και Πατησίων, στο λόφο του Στρέφη, από τις μαζικές διαδηλώσεις, τις συγκεντρώσεις, τις πορείες και τις συνεχείς παρεμβάσεις σε όσους τόπους έχει επιχειρηθεί να εφαρμοστούν τα καταστροφικά τους σχέδια. Και οι αντιστάσεις μπορούν να μπλοκάρουν τους σχεδιασμούς τους! Με τη συνεχή αφύπνιση και την αλληλεγγύη, με τη διατήρηση των σταθερών θέσεων μάχης, ενάντια στη διαμεσολάβηση και της ανάθεση, με το δυνάμωμα των κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Δημιουργούμε αναχώματα σε κάθε σημείο που εκδηλώνεται η κρατική και καπιταλιστική επιθετικότητα. Απέναντι στο εφιαλτικό παρόν και μέλλον που επιβάλλει ένα πολιτικοοικονομικό σύστημα σε σήψη, μοναδική διέξοδος είναι ο συλλογικός αγώνας για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας.

Να υπερασπιστούμε τους λόφους, τα πάρκα, τις πλατείες, τις γειτονιές μας από τα καταστροφικά σχέδια κράτους, δήμου και εταιριών

Κοινωνική Αυτοοργάνωση – Μαχητική Αντίσταση - Ταξική Αλληλεγγύη

Συνεχίζουμε τον ανυποχώρητο αγώνα για ζωή, γη και ελευθερία

Αναρχικό - αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια



24 Σεπτέμβρη διαδήλωση στα Εξάρχεια

Ενημέρωση σχετικά με την δίκη των συλληφθέντων αγωνιστ(ρι)ών στο Πάρκο Κύπρου & Πατησίων

Το πρωί 28/9/22 εκδικάστηκε στα δικαστήρια της Ευελπίδων η υπόθεση των 6 συλληφθέντων αγωνιστών και αγωνιστριών το ξημέρωμα της 20ης Σεπτέμβρη στο Πάρκο της Κύπρου και Πατησίων.

Η σύλληψη τους έγινε μετά από απρόκλητη επίθεση μεγάλου αριθμού αστυνομικών (ΥΜΕΤ και ΟΠΚΕ) σε μια δωδεκάδα συγκεντρωμένων, που διαδήλωναν την αντίθεση τους στην εκχώρηση από το Δήμαρχο της Αθήνας της ανάπλασης και διαχείρισης των δημόσιων χώρων της πόλης, συμπεριλαμβανομένου του εμβληματικού Πάρκου Κύπρου και Πατησίων, σε ιδιωτικές εταιρείες.

Από την βάναυση επίθεση της αστυνομίας τέσσερις από τους συλληφθέντες κακοποιήθηκαν, δεχόμενοι χτυπήματα κυρίως στο κεφάλι, ένας εκ των οποίων χρειάστηκε να μεταφερθεί στο νοσοκομείο.



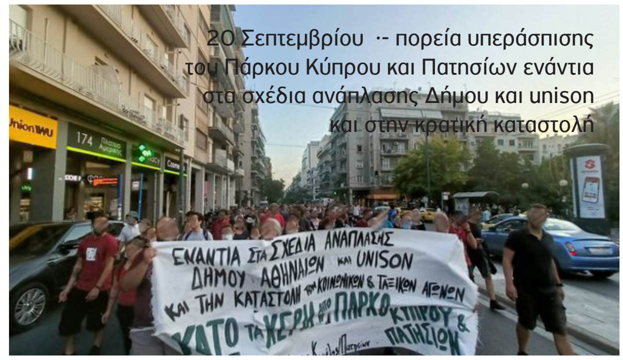
Μη έχοντας να προβάλει κανέναν λόγο για να αιτιολογήσει αυτήν την απρόκλητη και βάναυση επίθεση της στις 7 το πρωί, με αποτέλεσμα τη βίαιη διάλυση των συγκεντρωμένων και τη σύλληψη των 6 αγωνιστών και αγωνιστριών, η αστυνομία ισχυρίστηκε ότι η επίθεση έγινε γιατί επρόκειτο για μη προγραμματισμένη συγκέντρωση. Πράγμα που κι αυτό ήταν ανυπόστατο. Διότι πέραν του ότι δεν απαιτείται κάποια ιδιαίτερη άδεια ή προγραμματισμός για τη συνάθροιση 12 διαμαρτυρόμενων πολιτών με ένα πανώ σε δημόσιο χώρο, η συγκεκριμένη συγκέντρωση ήταν ανακοινωμένη δημόσια από την προηγουμένη, όπως γίνεται καθημερινά στο Πάρκο Κύπρου και Πατησίων από τότε που εμφανίστηκαν στο χώρο συνεργεία της ιδιωτικής εταιρείας UNISON. Γι αυτό άλλωστε στο χώρο υπάρχει καθημερινά αστυνομική δύναμη, από τις 6 το πρωί.

Είναι φανερό ότι για την αναιτιολόγητη από την αστυνομία επίθεση και βίαιη διάλυση της συγκέντρωσης το πρωί της 20ης Σεπτέμβρη στο Πάρκο της Κύπρου και Πατησίων, την ευθύνη φέρουν ο Δήμαρχος Μπακογιάννης και ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης Θεοδωρικάκος και ο σκοπός της δεν ήταν άλλος από το χτύπημα και την τρομοκράτηση των αγωνιζόμενων κατοίκων και αλληλέγγυων που δημιούργησαν, φροντίζουν και υπερασπίζονται το Πάρκο εδώ και 13 χρόνια, μετά την καταστροφή του από συνεργεία του Δήμου το 2009, καθώς και η τρομοκράτηση όλων όσων υπερασπίζονται τους δημόσιους χώρους, που ο Δήμος παραχώρησε τη διαχείριση τους για 3 χρόνια σε μια ιδιωτική εταιρεία με μια τερατώδη σύμβαση 35 εκατομμύριων ευρώ.

Η προσπάθεια τους όμως έπεσε στο κενό καθώς προκάλεσε τα αντίθετα από τα προσδοκώμενα αποτελέσματα καθώς την ίδια μέρα της αστυνομικής επίθεσης και των συλλήψεων, ακολούθησε δυναμική πορεία εκατοντάδων διαδηλωτών στην Κυψέλη κι από την επομένη κιόλας η Unison εξαφανίστηκε από το Πάρκο της Κύπρου και Πατησίων ενώ η σχετική μελέτη για το Πάρκο άλλαξε σε αρκετά σημεία, σημαντικά για την διατήρηση του χαρακτήρα του ως αναδασωτέου πάρκου και της μη μετατροπής του σε πλατεία, όπως προέβλεπε η σύμβαση Δήμου-Unison.

Οι δε συλληφθέντες και διωκόμενοι, με ένα κατασκευασμένο κατηγορητήριο για "βία κατά αστυνομικών υπαλλήλων", "εξύβριση κατά συρροή", "αντίσταση κατά της αρχής" και "απειθεια", αθωώθηκαν σήμερα στο δικαστήριο καθώς στάθηκε αδύνατο να υποστηριχθούν οι κατηγορίες εναντίον τους.

Ο αγώνας για την υπεράσπιση του Πάρκου Κύπρου και Πατησίων συνεχίζεται... καθώς επίσης και η αλληλεγγύη σε όλους όσοι υπερασπίζονται τους δημόσιους, πράσινους χώρους και τις γειτονιές της πόλης από την επέλαση των ιδιωτικοποιήσεων, των ψευτοαναπλάσεων με πολυδάπανα έργα βιτρίνας προεκλογικής απεύθυνσης, του λεγόμενου "εξευγενισμού" και του εκτοπισμού των φτωχών, της εμπορευματοποίησης των πάντων και της τουριστικοποίησης προς όφελος μιας ολιγαρχίας του πλούτου και της εξουσίας.



20 Σεπτεμβρίου -- πορεία υπεράσπισης του Πάρκου Κύπρου και Πατησίων ενάντια στα σχέδια ανάπλασης Δήμου και unison και στην κρατική καταστολή

Ενάντια στα σχέδια ανάπλασης Δήμου και Unison, το Πάρκο της Κύπρου και Πατησίων θα παραμείνει ελεύθερος, δημόσιος, πράσινος χώρος και εστία συλλογικού αγώνα.

28/9/22

Συνέλευση αντίστασης και αλληλεγγύης Κυψέλης/Πατησίων

Μετά την επίθεση των ΜΑΤ, τους ξυλοδαρμούς και τις συλλήψεις αγωνιστών/στριών, την διαδήλωση εκατοντάδων αλληλέγγυων στην Κυψέλη και την εξαφάνιση της περίφραξης από το Πάρκο της Κύπρου στις 24/9/22, ο Δήμος Αθηναίων έκανε έναν ελιγμό αναδίπλωσης αποσύροντας τα συνεργεία της Unison από το χώρο. Ύστερα από ένα μεγάλο διάστημα καθημερινής παρουσίας και περιφρούρησης του πάρκου από μέλη της Συνέλευσης και αλληλέγγυους, τελικά η ιδιωτική εταιρεία Unison πήρε πόδι, η μελέτη για την ανάπλαση άλλαξε, το χώμα που ήταν να στρωθεί με κυβόλιθους και διαδρόμους με χαλίκια έμεινε χώμα, τα παγκάκια που θα αφαιρούνταν έμειναν και προστέθηκαν κι άλλα και η "ανάπλαση" περιορίστηκε στη φύτευση καλλωπιστικών φυτών...


Από τις εκδηλώσεις στο πάρκο στις 16 Οκτώβρη

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΟΦΟ ΤΟΥ ΣΤΡΕΦΗ ΕΩΣ ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΚΑ, ΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ, ΤΟΥΣ ΛΟΦΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΜΑΣ!

Το προηγούμενο διάστημα, ο Δήμος Αθηναίων και ιδιωτικές εταιρείες προχώρησαν τους επιθετικούς τους σχεδιασμούς τους, θέτοντας στο στόχαστρο τους πλήθος δημόσιων πράσινων χώρων στην Αθήνα, από την πλατεία Εξαρχείων και τον Λόφο του Στρέφη ως το πάρκο Κύπρου και Πατησίων και το πάρκο Δρακοπούλου, την Ακαδημίας Πλάτωνος, τον λόφο Φιλοπάππου κ.α. Ειδικά η γειτονιά των Εξαρχείων έχει βρεθεί ήδη από το καλοκαίρι στο επίκεντρο της επίθεσης: από τις επανειλημμένες εισβολές μηχανικών και εργολάβων φρουρούμενων από αστυνομικές δυνάμεις στον λόφο του Στρέφη έως και την περίφραξη της πλατείας Εξαρχείων με λαμαρίνες και συρματοπλέγματα και την εγκατάσταση ενός αστυνομικού στρατού κατοχής προκειμένου να προχωρήσει η κατασκευή σταθμού μετρό από την εταιρεία ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ. Κάθε λογής κατασταλτικές δυνάμεις επιστρατεύονται, με συλλήψεις, ξυλοδαρμούς και εκφοβισμούς, για να καταπνίξουν κάθε συλλογική έκφραση κοινωνικής αντίστασης απέναντι στα σχέδια ανάπλασης και εμπορευματοποίησης της γειτονιάς.

Από τα Εξάρχεια έως το πάρκο της Κύπρου, όπου το τελευταίο διάστημα

επιχειρείται να επιβληθεί η παράδοση του στην εταιρεία Unison για να προχωρήσει το πολυδάπανο έργο βιτρίνας και όπου τα ξημερώματα της 20ης Σεπτεμβρίου αστυνομικές δυνάμεις με εντολή του δήμου Αθηναίων και του δημάρχου Μπακογιάννη, περικύκλωσαν το πάρκο και επιτέθηκαν άγρια στους συγκεντρωμένους, προκαλώντας τους τραυματισμούς και συλλαμβάνοντας έξι συναγωνιστές και συναγωνίστριες, ο σκοπός τους δεν είναι άλλος παρά η ιδιωτικοποίηση και η εν γένει αλλαγή χρήσης του δημόσιου χώρου με τον αποκλεισμό της κοινωνικής βάσης και την καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων.



ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΚΥΠΡΟΥ ΕΩΣ ΤΟΝ ΛΟΦΟ ΤΟΥ ΣΤΡΕΦΗ, ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΛΑΣΗ, ΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ-ΤΑΞΙΚΩΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΝ!

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ/ΕΣ!

Στηρίζουμε τη διαδήλωση υπεράσπισης της γειτονιάς των Εξαρχείων

Σάββατο 24 Σεπτεμβρίου 2022, 18:00 | Μουσείο (Πατησίων).

Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης/Πατησίων

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΛΙΒΑΝΕΖΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΖΩΡΖ ΑΜΠΝΤΑΛΛΑ

που βρίσκεται κρατούμενος για 38 χρόνια στις φυλακές του γαλλικού κράτους

Ο Ζ. Αμπνταλλά δραστηριοποιήθηκε πολιτικά στις αρχές της δεκαετίας του 1970, σε νεαρή ακόμα ηλικία, μέσα από τις γραμμές του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, και αργότερα συμμετείχε στην ίδρυση της Ένοπλης Επαναστατικής Λιβανέζικης Φράξιας. Μέχρι τη σύλληψή του πολέμησε ενάντια στο ισραηλινό κράτος και το καθεστώς κατοχής που επέβαλε σε μεγάλο μέρος των παλαιστινιακών εδαφών και στον νότιο Λίβανο. Ήδη, μετά τον πόλεμο των έξι ημερών το 1967 και τον αραβο-ισραηλινό πόλεμο του 1973, το Ισραήλ είχε επεκτείνει την κυριαρχία του στην παλαιστινιακή γη, και η αυξανόμενη επεκτατικότητά του οδήγησε στην εισβολή του στον νότιο Λίβανο αρχικά και στην προέλασή του λίγα χρόνια αργότερα, το 1982, μέχρι την πρωτεύουσα Βηρυττό και τη σφαγή χιλιάδων παλαιστινίων στη Σάμπρα και τη Σατίλα.

Μέσα σε αυτή τη συγκυρία και καθώς σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες λαμβάνουν χώρα ενέργειες σε βάρος αμερικανικών και ισρηλινών στόχων στο πλαίσιο διεθνοποίησης του αγώνα, ο Ζ. Αμπνταλλά θα συλληφθεί το 1984 στη Γαλλία κατηγορούμενος για κατοχή πλαστών στοιχείων ταυτότητας και θα καταδικαστεί σε 4 χρόνια φυλάκιση. Κατά τη διάρκεια της κράτησής του, και κάτω από την πίεση των αμερικανικών και ισραηλινών αρχών, θα δικαστεί εκ νέου και θα καταδικαστεί σε ισόβια για την εκτέλεση ενός αμερικανού στρατιωτικού και ενός ισραηλινού πράκτορα.

Καθ' όλη τη διάρκεια της πολύχρονης φυλάκισής του θα κρατήσει μια συνεπή μαχητική και αγωνιστική στάση συμμετέχοντας σε απεργίες πείνας ως ένδειξη αλληλεγγύης στους κρατούμενους στα λευκά κελιά της Τουρκίας, σε Βάσκους και Παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους και θα συνεχίσει να μιλά και να αγωνίζεται για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης από την ισραηλινή κατοχή. Παρά το γεγονός ότι από το 1999 δικαιούται την υφ' όρον αποφυλάκισή του, όλες οι αιτήσεις του απορρίπτονται από το γαλλικό κράτος που ευθυγραμμίζεται με την εκδικητική απαίτηση του κράτους των ΗΠΑ και του Ισραήλ να παραμείνει φυλακισμένος εξαιτίας της αγωνιστικής του στάσης όλα αυτά τα χρόνια. Η υπόθεση του Αμπνταλλά είναι συνδεδεμένη με τον αγώνα του παλαιστινιακού λαού, ο οποίος με μεγάλο κόστος σε ανθρώπινες ζωές αντιστέκεται ενάντια στον αποκλεισμό που έχει επιβληθεί στη Λωρίδα της Γάζας – από γης, αέρος και θάλασσας- με το "τείχος ασφαλείας" που κατασκεύασε το Ισραήλ και τις επιδρομές του ισραηλινού ναυτικού και αεροπορίας. Απέναντι στην επιθετικότητα του ισραηλινού κράτους που διαρκώς κλιμακώνεται με δολοφονίες, φυλακίσεις και βασανιστήρια σε βάρος των Παλαιστίνιων, με τη συνεχή επέκταση των εποικισμών μέσα στα εναπομείναντα παλαιστινιακά εδάφη και την μεταφορά της πρωτεύουσας του Ισραήλ στην Ιερουσαλήμ, ο παλαιστινιακός λαός συνεχίζει να μάχεται σκληρά κι επίμονα για την επιβίωση, την αξιοπρέπεια και την ελευθερία του με μόνους συμμάχους του τους αγωνιζόμενους σε ολόκληρο τον κόσμο.

Στις 24 Οκτώβρη ο Ζ. Αμπνταλλά συμπληρώνει 38 χρόνια φυλακισμένος γιατί στρατεύθηκε με όλες του τις δυνάμεις στον δίκαιο αγώνα του παλαιστινιακού λαού, γιατί στάθηκε απέναντι στην ισραηλινή κατοχή και τα εγκλήματα που διαπράττει το κράτος του Ισραήλ και οι σύμμαχοί του, γιατί εξακολουθεί να μάχεται απέναντι στην εκμετάλλευση και την καταπίεση.

Βρισκόμαστε αλληλέγγυοι στο πλευρό όλων των αγωνιζόμενων σε κάθε μεριά του κόσμου, στους αγώνες των καταπιεσμένων για ελευθερία, ισότητα και αξιοπρέπεια. Και δεν θα αφήσουμε κανέναν αγωνιστή όμηρο στα χέρια του κράτους!

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Από τη συμμετοχή του τοπικού συντονισμού Αθήνας-Αναρχική Πολιτική Οργάνωση στη συγκέντρωση στη γαλλική πρεσβεία και ανάρτηση πανό του τοπικού συντονισμού Θεσσαλονίκης-Αναρχική Πολιτική Οργάνωση έξω από το γαλλικό προξενείο στις 20 Οκτώβρη





ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΝΤΟΥΓΡΟΥ
ΠΑΥΣΗ ΚΑΘΕ ΔΙΩΞΗΣ ΣΤΟΥΣ 8 ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ

Τα ξημερώματα της Δευτέρας 31 Οκτωβρίου αστυνομικές δυνάμεις μαζί με την παρουσία εισαγγελέα πραγματοποίησαν επιχείρηση εκκένωσης της κατάληψης Ντουγρού στη Λάρισα. Η επιχείρηση διήρκησε τουλάχιστον 2 ώρες καθώς οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι που βρισκόντουσαν εντός του κτιρίου αντιστάθηκαν μαχητικά απέναντι στην καταστολή. Αφού ολοκληρώθηκε η εκκένωση, οι 8 σύντροφοι και συντρόφισσες συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν στο αστυνομικό τμήμα Λάρισας όπου και κρατήθηκαν, ενώ την επόμενη μέρα τους απαγγέλθηκαν κατηγορίες πλημμεληματικού χαρακτήρα και αφέθηκαν ελεύθεροι. Το κτίριο της Ντουγρού στην Τζαβέλα 52 τελεί υπό κατάληψη εδώ και 7 χρόνια παράγοντας ριζοσπαστικό λόγο και δράση πάνω σε μια ευρεία σειρά κοινωνικών και πολιτικών ζητημάτων, αποτελώντας σημείο συσπείρωσης για το αναρχικό/αντιεξουσιαστικό κίνημα της Λάρισας. Η κατασταλτική επίθεση εναντίον της κατάληψης Ντουγρού είναι μέρος της αντιεξεγερτικής εκστρατείας του κράτους και συνέχεια της πάγιας και εν εξελίξει κρατικής κατασταλτικής επιχείρησης ενάντια στους κατειλημμένους χώρους, που αποτελούν σημεία αναφοράς του αναρχικού αγώνα και εστίες των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Οι καταλήψεις αποτελούν την υλική έκφραση του αγώνα και του οράματος για μια άλλη κοινωνία σε ευθεία αντιδιαστολή με το κρατικό, καπιταλιστικό, πατριαρχικό σύστημα εξουσίας. Ένα σύστημα που καθημερινά δολοφονεί δεκάδες ανθρώπους στα υποστελεχωμένα νοσοκομεία, στα χερσαία και υδάτινα σύνορα, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς, στα τμήματα και στα αστυνομικά μπλόκα. Ένα σύστημα που οξύνει τις ανισότητες και οδηγεί τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία με ταχείς ρυθμούς στη βίαιη φτωχοποίηση. Ένα σύστημα που καθημερινά οπλίζει, καλύπτει και ξεπλένει παιδοβιαστές, βιαστές και δολοφόνους, με χαρακτηριστικά παραδείγματα τον ομαδικό βιασμό 19χρονης στο ΑΤ Ομόνοιας από μπάτσους και το κύκλωμα trafficking και παιδοβιασμού στον Κολωνό.

Από το κατειλημμένο έδαφος της Λέλας Καραγιάννη 37 στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες στους συντρόφους και τις συντρόφισσες της κατάληψης Ντουγρού και σε όλες τις καταλήψεις, τους αυτοοργανωμένους χώρους αγώνα και τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Μπροστά στην κρατική επιθετικότητα, δεν παραδινόμαστε, μαχόμαστε. Με όπλο μας την αλληλεγγύη, θα συνεχίσουμε τον αγώνα για την οργάνωση της κοινωνικής και ταξικής αντεπίθεσης, για τη δημιουργία ενός κόσμου ισότητας και ελευθερίας.

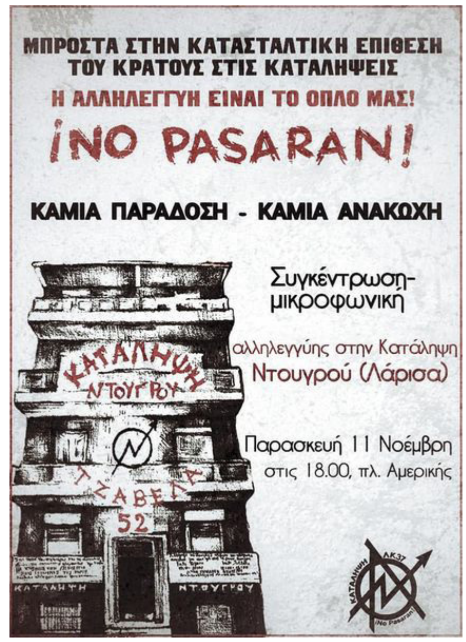
Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ
ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ,
ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ!

ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ- ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ

¡NO PASARAN!

Κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37







Κράτος και κεφάλαιο λεηλατούν τη φύση και τις κοινωνίες

Ελεύθερα βουνά χωρίς αιολικά





Κυριακή 13 Νοέμβρη

Από την Πανευβοϊκή διαδήλωση στην Χαλκίδα για την υπεράσπιση της Δίρφης και του Ξηροβουνίου ενάντια στην καταστροφή τους από την εγκατάσταση βιομηχανικών "αιολικών πάρκων"

Συγκέντρωση για τη δολοφονία του Ν. Σαμπάνη



Το βράδυ της Παρασκευής 22/10/2021 τρεις νεαροί, επιβαίνοντες σε κλεμμένο όχημα, άοπλοι ωστόσο προσπάθησαν να διαφύγουν τον αστυνομικό έλεγχο. Επτά άνδρες της ομάδας ΔΙΑΣ έριξαν πάνω τους 40 περίπου σφαίρες, δολοφονώντας εν ψυχρώ τον 20χρονο οδηγό και τραματίζοντας έναν 16χρονο που επέβαινε στο αυτοκίνητο, ενώ ένας τρίτος ανήλικος κατάφερε να διαφύγει. Ξεκίνησε λοιπόν αμέσως η προπαγανδιστική εκστρατεία συγκάλυψης από τα ΜΜΕ, αναφέροντας τη δολοφονία ως συμπλοκή και παρουσιάζοντας τους ένστολους δολοφόνους να βρίσκονται σε άμυνα και τραυματισμένοι. Επιβεβαιώθηκε αργότερα από βίντεο ότι δεν υπήρξε καμία συμπλοκή και οι μπάτσοι απλά άδειασαν τα όπλα τους στο διερχόμενο αυτοκίνητο χωρίς να δεχτούν πυρά και πως δεν υπήρξε κανένας μπάτσος τραυματίας.

Λίγες ώρες αργότερα δημοσιοποιήθηκε πως η ομάδα της ΔΙΑΣ που πραγματοποιούσε την καταδίωξη του αυτοκινήτου με τους 3 νεαρούς, είχε λάβει εντολή από το κέντρο να σταματήσει. Μετά την επιβεβαίωση ότι δεν υπήρξε συμπλοκή κι ότι ο 20χρονος που εκτελέστηκε εν ψυχρώ ήταν άοπλος, μιας και τα βίντεο από κόσμο που απλά κατέγραψε το περιστατικό είχαν αρχίσει να διαρρέουν στα social media, άρχισε να αναγράφεται σε όλα τα καθεστωτικά ΜΜΕ ότι ο νεκρός είναι Ρομά, σεσημασμένος για άλλα αδικήματα και ότι, όντας εγκλωβισμένος κάνοντας με το αυτοκίνητο όπισθεν, επιχείρησε τον εμβολισμό των αστυνομικών, προκειμένου να κατευθυνθεί η κοινή γνώμη προς την υπεράσπιση των μπάτσων δολοφόνων. Το βράδυ του Σαββάτου 23 Οκτώβρη, καλέστηκε στη Θεσσαλονίκη συγκέντρωση στην Καμάρα ενάντια στην κρατική δολοφονία, την οποία τα ΜΑΤ χτύπησαν άγρια, κατορθώνοντας να συλλάβουν διαδηλωτές, μεταξύ αυτών και συντρόφισσα μας, μέλος του τοπικού συντονισμού.

Τον προηγούμενο χρόνο και για ένα μακρύ χρονικό διάστημα, σε συνέχεια της αχαλίνωτης κρατικής βίας και αστυνομικής καταστολής που εκδηλώθηκαν κατά τη διάρκεια του lockdown, καταγράφηκαν πολλά αντίστοιχα περιστατικά πυροβολισμών απέναντι σε ανθρώπους που δεν σταματούν σε αστυνομικό έλεγχο (Τρίκαλα, οδός Μάρνης κ.α), η πληθώρα των οποίων καταδεικνύει το πλέον προφανές, ότι δηλαδή οι πρακτικές των μπάτσων δεν αποτελούν ούτε μεμονωμένα περιστατικά ούτε μια παρεκτροπή από τη δημοκρατική ομαλότητα, αλλά οργανικό κομμάτι του κράτους και της δημοκρατίας για την καταστολή των αγώνων και των αντιστάσεων με οποιοδήποτε κόστος. Τονίζει περίτρανα δε, πως το κράτος και οι ένστολοι εντολοδόχοι του διαθέτουν το μονοπώλιο της βίας που με κάθε ευκαιρία το εξαπολύουν, χωρίς φραγμούς είτε μέσω του αναβαθμισμένου εξοπλισμού τους είτε μέσω της συγκάλυψης, της αδιαφορίας, της υποβάθμισης και της απόδοσης δικαιοσύνης.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η υπόθεση βιασμού της 19χρονης κοπέλας στις 11 Οκτώβρη, από δύο ένστολα καθάρματα της ομάδας ΔΙΑΣ, στο υπόγειο του ΑΤ Ομόνοιας. Εκεί, όπου μια ομάδα τεσσάρων μπάτσων παρέσυραν την 19χρονη και στη συνέχεια δύο από αυτούς προέβησαν στον βιασμό της, ενώ ο ένας βιντεοσκοπούσε μάλιστα την αποτρόπαια αυτή πράξη. Προφανώς η εξέλιξη της προανακριτικής διαδικασίας δεν θα μπορούσε να είναι άλλη, από το να αφεθούν οι βιαστές ελεύθεροι με τους ελάχιστους περιοριστικούς όρους, και ενώ τους ασκήθηκε ποινική δίωξη για ομαδικό βιασμό, αδίκημα που τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη.

Έρχεται λοιπόν και αυτή η υπόθεση, δίπλα στις υπόλοιπες όπου καμία δικαιοσύνη δεν αποδόθηκε ποτέ, να μας υπενθυμίσει και να φωνάξει δυνατά, πως οι δράστες γαλουχούνται, ενθαρρύνονται, οπλίζονται και στο τέλος καλύπτονται και δικαιολογούνται από τις κυρίαρχες αξίες και τους ίδιους τους μηχανισμούς. Ο Δ. Λιγνάδης, κατά συρροή παιδοβιαστής που καταδικάστηκε πρόσφατα, βρίσκεται επίσης ελεύθερος στο σπίτι του, οι βιαστές της Γεωργίας απαλλάχθηκαν με βούλευμα εισαγγελέως, οι μπάτσοι - σωματέμποροι από την Ηλιούπολη συνεχίζουν τη ζωή τους.

Εκείνο που οπλίζει τα χέρια των βιαστών και δολοφόνων, και ξεπλένει τα εγκλήματά τους είναι ένα ολόκληρο σύστημα, που έχει όνομα και λέγεται πατριαρχία, κράτος και καπιταλισμός. Εκείνο που ώθησε τον 53χρονο Ηλία Μίχο, στο να βιάζει και να εκδίδει κατ' εξακολούθηση τη 12χρονη μαθήτρια στα Σεπόλια, ήταν οι επιχειρήσεις του, οι διασυνδέσεις του το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, η εικόνα ενός άντρα ευκατάστατου με πολλές γνωριμίες και χρήματα. Ήταν οι σχέσεις εξουσίας που έχτιζε και διατηρούσε, μέσω των οποίων κατάφερνε να επιβληθεί πάνω σε άλλους ανθρώπους και ταυτόχρονα να εξασφαλίζει την σιωπή τους. Η πατριαρχική βία είναι συστημική βία. Είναι οργανικό κομμάτι του εξουσιαστικού και καπιταλιστικού κόσμου για τη διαίρεση των καταπιεσμένων και την επέλαση του κοινωνικού κανιβαλισμού. Και ταυτόχρονα είναι συστημικό εργαλείο τρομοκράτησης για να κρατά τις γυναίκες σε θέση φόβου και υποταγής, να μην μιλούν, να μην αμφισβητούν, να μην ξεσηκώνονται. Την ώρα που η κυβερνητική προπαγάνδα, μέσω της Γενικής Γραμματείας Ισότητας Φύλων του υπουργείου Εργασίας, έχει το θράσος να συμβουλεύει ότι «η ανοχή μας στη σεξουαλική, ψυχολογική, σωματική η λεκτική βία οφείλει να είναι μηδαμινή», αυτές ακριβώς οι μορφές βίας δεν είναι παρά η επίσημη και διακηρυγμένη πολιτική των σωμάτων ασφαλείας απέναντι στις αγωνιζόμενες, στις εξεγερμένες, στις γυναίκες που αντιστέκονται. Η επίσημη πολιτική είναι ενοχοποίηση των θυμάτων και η κάλυψη των βιαστών, δολοφόνων και παιδεραστών.

Η εξουσία δολοφονεί. Παντοτινές προϋποθέσεις της είναι η εκμετάλλευση και ο θάνατος. Η μόνη πράξη που προϋποθέτει την ελευθερία είναι η διάλυση της εξουσίας για να βρει τόπο να αναπτυχθεί η κοινωνική δημιουργικότητα που αποτελεί το απόλυτο αντίθετό της, ως έκφραση αλληλεγγύης, ισότητας και αξιοπρέπειας. Ο φόβος των εξουσιαστών για την ώρα του πληβειακού ξεσηκωμού μεγαλώνει. Ας τον κάνουμε πραγματικότητα. Η λύση βρίσκεται στο δρόμο του αγώνα. Εκεί που μπορούν να συντριβούν οι νόμοι και η δύναμη των ένστολων φρουρών της ζωής μας. Οργάνωση με ακηδεμόνευτους και αδιαμεσολάβητους όρους σε όλα τα κοινωνικά μέτωπα. Ενότητα στη βάση, συντονισμός στη δράση. Αλληλεγγύη και αντίσταση μέχρις εσχάτων!

ΚΑΜΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΔΕ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΗ

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΙΣ/ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΙΣΕΣ/ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ

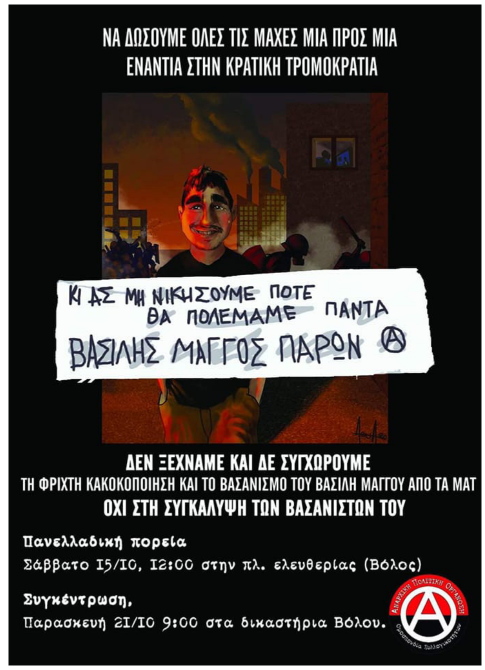
SS SS ΜΠΑΤΣΟΙ ΒΙΑΣΤΕΣ, ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΕΣ

ΣΤΟ ΠΕΡΑΜΑ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΣΚΟΤΩΣΑΝΕ ΠΑΙΔΙ - Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΟΠΛΙΖΕΙ ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ, ΣΑΒΒΑΤΟ 22/10, 12:00 ΤΣΙΜΙΣΚΗ ΜΕ ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ

Τοπικός Συντονισμός Θεσσαλονίκης | Α.Π.Ο - Ο.Σ.

ΝΑ ΔΩΣΟΥΜΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΑΧΕΣ ΜΙΑ ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ & ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ



Στις 14/06/2020 ο Βασίλης Μάγγος δέχεται τα άγρια χτυπήματα των ένστολων δολοφόνων κατά τη διάρκεια συγκέντρωσης αλληλεγγύης για τους συλληφθέντες της διαδήλωσης κατά της καύσης σκουπιδιών από την LAFARGE / ΑΓΕΤ, μπροστά στα Δικαστήρια του Βόλου. Ο Βασίλης οδηγήθηκε στην Ασφάλεια, όπου συνεχίστηκε ο βάναυσος ξυλοδαρμός του, τόσο κατά τη διάρκεια μετακίνησής του, όπου αστυνομικοί συνέχισαν να τον χτυπούν στα τραύματά του, -σύμφωνα με μαρτυρία του πατέρα του Γιάννη Μάγγου-, όσο και κατά τη διάρκεια κράτησής του στο άντρο των αστυνομικών αρχών -τα γραφεία της ασφάλειας, όπου λαμβάνουν χώρα εκφοβισμοί, κακοποιήσεις και βασανιστήρια αγωνιστών και αγωνιστριών-, με την κορύφωση του βασανισμού και τον εξευτελισμό του από τη συμμορία του τότε Υπουργού Προστασίας του Πολίτη, Χρυσοχοΐδη. Η αστυνομία επέλεξε να παρατήσει έξω από το τμήμα τον Βασίλη χτυπημένο και σε άθλια κατάσταση, ενώ ο ίδιος ζητούσε επανειλημμένα να μεταφερθεί στο νοσοκομείο, προκειμένου να μην υπάρξει σύνδεση των τραυμάτων που έφερε με τις εγκληματικές πρακτικές κράτησης και ανάκρισης που γνωρίζουμε όλοι ότι χρησιμοποιεί η αστυνομία. Με την βοήθεια φίλων και οικογένειας μεταφέρθηκε, λίγες ώρες μετά στο νοσοκομείο με επτά σπασμένα πλευρά, θλάση στο συκώτι και στη χολή, ψυχολογικά καταρρακωμένος και νοσηλεύτηκε για τέσσερις μέρες. Ένα μηνά μετά τον άγριο ξυλοδαρμό του ο Βασίλης Μάγγος βρέθηκε νεκρός στο σπίτι του. Αυτά τα ισχυρά χτυπήματα μπορεί, όπως δήλωσε και η οικογένειά του, να μην ήταν η άμεση αιτία της κατάληξής του όμως είναι γεγονός ότι το Υπουργείο του Χρυσοχοΐδη ενώ δεν βρήκε να πει μια λέξη για τον ανηλεή ξυλοδαρμό αυτού του ανθρώπου έσπευσε να αποποιηθεί τις όποιες ευθύνες πριν το σώμα του νεκρού παγώσει. Είναι αδίστακτοι και διαμορφώνουν μέρα με τη μέρα το κλίμα για τις επερχόμενες κρατικές δολοφονίες.

Σχεδόν ένα χρόνο μετά το θάνατο του Βασίλη Μάγγου, στις 16/06/2021, οι γονείς του υποβάλλουν μήνυση κατά των βασανιστών του παιδιού τους. Η συνέχεια δεν μας δημιουργεί καμία έκπληξη, αφού εισαγγελείς, δικαστική αρχή και αστυνομία σπεύδουν να συγκαλύψουν και να κουκουλώσουν την υπόθεση που βάζει στο στόχαστρο την εγκληματική δράση των κρατικών συμμοριτών της ΕΛΑΣ. Συγκεκριμένα η μήνυση υποβλήθηκε ενάντια δύο αστυνομικών- που γνώριζαν τα ονόματά τους- και των υπόλοιπων αγνώστων που συμμετείχαν στον βασανισμό και την κακοποίηση του Βασίλη. Ωστόσο, ο εισαγγελέας Πρωτοδικών Βόλου Παπαϊωάννου αποφασίζει να ασκήσει αυτεπάγγελτη ποινική δίωξη, μη λαμβάνοντας υπόψη τους αυτόπτες μάρτυρες που βρήκαν τον Βασίλη σακατεμένο και εγκαταλειμμένο έξω από το αστυνομικό τμήμα, εις βάρος μόνο 3 αστυνομικών και με μόνη κατηγορία «πρόκληση επικίνδυνης σωματικής βλάβης», οδηγώντας την υπόθεση στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο με δικάσιμο στις 21/10/2022. Να σημειώσουμε εδώ, πως η αστική δικαιοσύνη βρίσκει πάντα «παραθυράκια», όταν βρίσκονται υπό απειλή οι προστατευόμενοι του κράτους και των αφεντικών (μπάτσοι, παιδοβιαστές, φασίστες, βιαστές, μεγαλοεπιχειρηματίες), ενώ λοιδορεί τους δολοφονημένους και καταδυναστεύει τους από τα κάτω που τολμούν να τα βάλουν με τους έχοντες την εξουσία. Οι γονείς του Βασίλη συνεχίζουν τον αγώνα ασκώντας έφεση, η οποία και απορρίφθηκε από την αντιεισαγγελέα Βαΐτση. Η αστυνομία σε αγαστή συνεργασία με την εισαγγελία επιχειρεί την απόκρυψη της απορριπτικής διάταξης -την οποία διέθετε από τις 12/08/2022- και την καθυστέρηση προσκόμισης στην οικογένεια, ώστε να μην προλάβει μέχρι 21/10 να εκδικαστεί η προσφυγή στον Εισαγγελέα Εφετών Λάρισας, η οποία και εκκρεμεί ακόμη.



15/10, Πανελλαδική Πορεία στο Βόλο

Σήμερα, που η κρατική και καπιταλιστική επίθεση στη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία κλιμακώνεται, τα κρατικά κατασταλτικά επιτελεία στοχεύουν στο χτύπημα του κόσμου που ορθώνει το ανάστημά του απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα και κατατστέλουν με μανία κάθε αγωνιστική δραστηριότητα που επιχειρεί να καταδείξει τον σάπιο κόσμο της εξουσίας και να τον ανατρέψει. Από τη δολοφονική επίθεση στο 3ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κατειλημμένων χώρων και συλλογικοτήτων με χρήση ασφυξιογόνων στη συναυλία του Θανάση Παπακωνσταντίνου που παρακολουθούσαν 6.000 άνθρωποι εντός του ΑΠΘ, το χτύπημα εργατικών και απεργιακών κινητοποιήσεων, όπως στο εργοστάσιο της Μαλαματίνας στη Θεσσαλονίκη, τις συλλήψεις και τους ξυλοδαρμούς από τις δυνάμεις καταστολής που έχουν στρατοπεδεύσει σε πάρκα, πλατείες, λόφους και πανεπιστήμια μέχρι τα συνεχή και άγρια χτυπήματα των διαδηλώσεων στο κέντρο της Αθήνας και τα κατασκευασμένα κατηγορητήρια και τις διώξεις εναντίον αναρχικών αγωνιστών.

Απέναντι στην οργανωμένη επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου και την κρατική βια και τρομοκρατία, η μόνη λύση βρίσκεται στην Οργάνωση του αγώνα των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων. Μέσα από αδιαμεσολάβητους αντιιεραρχικούς και ακηδεμόνευτους αγώνες από τα κάτω, μπορούμε να περάσουμε στην αντεπίθεση ενάντια στην εκμετάλλευση, την καταπίεση και την καταστολή, να παλέψουμε για την ανατροπή του κόσμου της εξουσίας με κατεύθυνση την κοινωνική επανάσταση. Να ξαναφτιάξουμε τη ζωή με βασικά συστατικά την κοινωνική αλληλεγγύη, τη συνεργασία, χωρίς αφεντικά και δούλους για μια κοινωνία ισότητας, ελευθερίας, ειρήνης και δικαιοσύνης.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ- ΔΕ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ
τη φρικτή κακοποίηση και τον βασανισμό του Β. Μάγγου από τα ΜΑΤ.

ΟΧΙ ΣΤΗ ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ ΤΟΥ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΓΓΟΣ- ΠΑΝΤΑ ΠΑΡΩΝ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ!

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση-
Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Υποστήριξη από το Κουρδόφωνο Αναρχικό Φόρουμ στις μαζικές εξεγέρσεις στο Ιράν

Οι αναρχικοί πάντα υποστήριζαν και θα υποστηρίζουν τις αυθόρμητες μαζικές εξεγέρσεις. Οι αυθόρμητες μαζικές εξεγέρσεις είναι σημάδι του αυξανόμενου επιπέδου δυσαρέσκειας, αντίστασης και αυτοσυνείδησης των καταπιεσμένων ενάντια στο κυρίαρχο σύστημα και την εξουσία. Αν και οι διαμαρτυρίες, οι ταραχές και οι εξεγέρσεις μπορεί να παίρνουν διαφορετικά ονόματα και χρώματα, στο περιεχόμενο τους είναι αντίσταση στην καταπίεση, αντίσταση στη βαρβαρότητα των αρχών και απόρριψη του καταπιεστικού συστήματος.

Είναι αλήθεια ότι η αιτία για την εξέγερση των καταπιεσμένων στις ιρανικές πόλεις ήταν η δολοφονία της Mahsa Amini (22χρονης Κούρδισσας), η οποία είχε ταξιδέψει στην Τεχεράνη με την οικογένειά της και συνελήφθη από τις αρχές, οι οποίες φέρεται να την κατηγόρησαν για ανάρμοστη συμπεριφορά σε σχέση με τον νόμο για το υποχρεωτικό χιτζάμπ και αργότερα πέθανε, ως αποτέλεσμα του ξυλοδαρμού της. Αυτός ο τραγικός θάνατος έδειξε και πάλι την κτηνωδία των αρχών και συγκλόνισε τον κόσμο. Ωστόσο, το μήνυμα αυτής της εξέγερσης ήταν τόσο μια διαμαρτυρία ενάντια στη δολοφονία της Mahsa όσο και ένα πολύ ριζοσπαστικό μήνυμα που έσπαγε τα σύνορα προς το Ιράν και τον κόσμο ότι οι καταπιεσμένοι, ανεξάρτητα από τη γλώσσα, την εθνικότητα, τη φυλή, το χρώμα και τα προσωπικά χαρακτηριστικά τους, καταπιέζονται από έναν ταξικό εχθρό και ένα σύστημα.

Αυτή η εξέγερση έσπασε τα όρια των προηγούμενων εξεγέρσεων όσον αφορά τη συνείδηση, τις δράσεις και το στόχο, απορρίπτοντας το μύθο του εθνικισμού, μια ισχυρή απάντηση στα πολιτικά κόμματα που το καθένα ζωγραφίζει την καταπίεση με τις αντίστοιχες ιδεολογίες του και το καθένα κατευθύνει τις διαμαρτυρίες σύμφωνα με τα ιδιαίτερα συμφέροντά του. Αυτή η εξέγερση δεν ήταν μόνο ένα μήνυμα προς τους καταπιεστές στο Ιράν, αλλά και προς όλους τους καταπιεστές στον κόσμο. Ήταν κυρίως ένα μήνυμα προς όλους τους καταπιεσμένους ότι η καταπίεση δεν έχει έθνος, φυλή, φύλο ή εθνικότητα. Έχουν όλοι έναν κοινό εχθρό: την ταξική τους ύπαρξη, την ταξική κοινωνία και την ταξική κυριαρχία- Έχουν έναν βασικό και κοινό στόχο: να απελευθερώσουν τη ζωή και την ύπαρξη από την καταπίεση και τις απειλές καταστροφής, να απελευθερώσουν τον κόσμο από την καταπίεση των καπιταλιστών και την τυραννία των πολιτικών.

Εμείς, ως η κουρδόφωνη αναρχική πλατφόρμα, θεωρούμε τους εαυτούς μας μέρος των διαμαρτυριών όλων των καταπιεσμένων ανθρώπων του κόσμου παντού και υποστηρίζουμε και συμμετέχουμε όσο το δυνατόν περισσότερο σε όλες τις διαμαρτυρίες, την αντίσταση, την αυτοοργάνωση και την εξέγερση ενάντια σε αυτή την ταξική κοινωνία και το σύστημά της σε όλα τα επίπεδα.

Οι σημερινές γενικές διαμαρτυρίες και εξεγέρσεις αποτέλεσαν ένα ξαφνικό και αποτελεσματικό βήμα προς μια παγκόσμια ενότητα των καταπιεσμένων, απορρίπτοντας παράλληλα τις προσπάθειες πολιτικών και κομμάτων να διαιρέσουν και να κατακερματίσουν τις διαμαρτυρίες και να τις μετατρέψουν σε τροφή για κανόνια μέσα από ανταγωνισμούς για την οικοδόμηση εξουσίας.

Εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας στην οικογένεια και τους φίλους της Mahsa Amini και στα θύματα των διαδηλώσεων.

Ζήτω ο αγώνας και οι εξεγέρσεις των καταπιεσμενων στις ιρανικες πολεις!

Ζήτω η ενοτητα των ταξικων αγώνων των εκμεταλλευομενων.!

Θανατος στις προσπαθειες του κυβερνωντος κόμματος και σε οσους βρισκονται στην αντιπολιτευση!

Θανατος στην ταξικη κυριαρχια σε όλα τα ονοματα και τα χρωματα της!

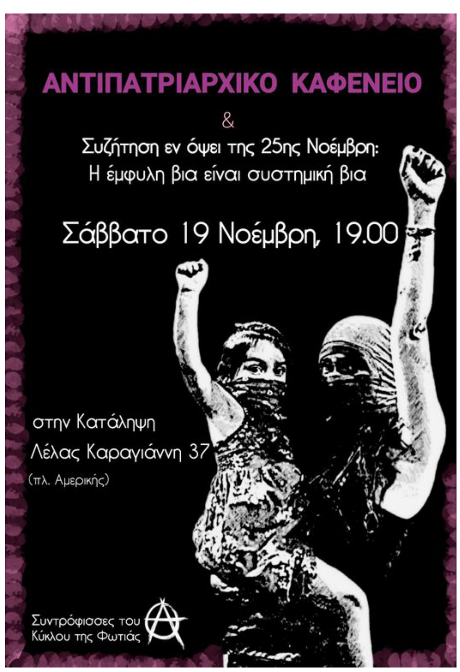
Κουρδόφωνο Αναρχικό Φόρουμ
23 Σεπτεμβρίου

*** Η μετάφραση έγινε από την Συντακτική Ομάδα του Land&Freedom*

Από τη συμμετοχή της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία (Αναρχική Πολιτική Οργάνωση) στη διαδήλωση στα Σεπόλια ενάντια στους παιδοβιαστές και το σύστημα που τους οπλίζει









Διεθνιστική Αλληλεγγύη με τις εξεγερμένες και τους εξεγερμένους στο Ιράν!

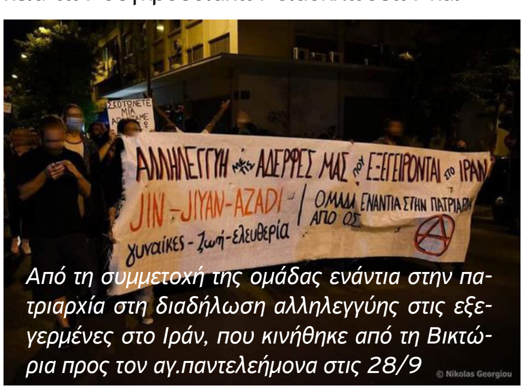
Στις 16 Σεπτεμβρίου, στην Τεχεράνη, η 22χρονη Mahsa Amini (Μαχσά Αμινί), κουρδικής καταγωγής, αφήνει την τελευταία της πνοή στο νοσοκομείο έπειτα από τον άγριο βασανισμό της από την «Αστυνομία Ηθών» από την οποία συνελήφθη λόγω “απρεπούς ενδυμασίας”, διότι δεν φορούσε σωστά το Hijab της.

Οδοφράγματα στήνονται και ανάβουν οι φωτιές όπου οι εξεγερμένες καίνε τα hijab τους και κόβουν τα μαλλιά τους δείχνοντας ανυπακοή στο θεοκρατικό καθεστώς του Ιράν. Οι γυναίκες στην πρώτη γραμμή, κινητοποιούν έναν ολόκληρο λαό που στέκεται με αλληλεγγύη στο δίκαιο αγώνα τους.



Ανάρτηση πανό της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία στην πλατεία Πρωτομαγιάς.

Οι κινητοποιήσεις έχουν πάρει πλέον τα χαρακτηριστικά εξέγερσης με τις καταπιεσμένες και τους καταπιεσμένους να συγκρούονται σε πολλές πόλεις με τις δυνάμεις καταστολής, να επιτίθενται σε αστυνομικά τμήματα και κυβερνητικά κτήρια. Επίσης μαζική είναι η παρουσία φοιτητών/τριών και μαθητών/τριών που διαδηλώνουν μέσα και έξω από τις σχολές και τα σχολεία απέναντι στην κρατική βαρβαρότητα. Το θεοκρατικό καθεστώς με πρόεδρο αυτή τη στιγμή τον Εμπραχίμ Ραΐσι έχει ρίξει το διαδίκτυο και έχει δώσει εντολή να χρησιμοποιηθούν από την αστυνομία πραγματικά πυρά απέναντι στις εξεγερμένες και τους εξεγερμένους. Τουλάχιστον 1200 εξεγερμένες/οι έχουν συλληφθεί και 92 άνθρωποι έχουν δολοφονηθεί από τις κρατικές συμμορίες. Ανάμεσα τους η 20χρονη Hadis Najafi (Χαντίς Νατζάφι) που εκτελέστηκε από τους μπάτσους με 6 σφαίρες κατά τη διάρκεια των συγκρουσιακών διαδηλώσεων και οι 16χρονες Sarina Esmailzabeh και Nika Shakarami, που ξυλοκοπήθηκαν μέχρι θανάτου. Τις τελευταίες μέρες στις κούρδικες περιοχές του Ιράν (Saqquez, Sanadaj κ.α) έχει κηρυχθεί γενική απεργία, ενώ ταυτόχρονα πληθαίνουν οι μαθητικές κινητοποιήσεις, παρά την άγρια καταστολή που εκδηλώθηκε από τις πρώτες κιόλας μέρες της εξέγερσης με πυροβολισμούς διαδηλωτών και διαδηλωτριών. Την ίδια στιγμή το ιρανικό κράτος έχει θέσει σε συναγερμό τον στρατό, καθώς έχει επιστρατεύσει και τους παρακρατικούς συμμορίτες του ώστε να μπορέσει να ανακόψει την εξέγερση -που συνεχίζεται και παίρνει διάφορες μορφές- και να περιφρουρήσει το θεοκρατικό καθεστώς, που από το 1979 έχει επιβληθεί στον ιρανικό λαό.

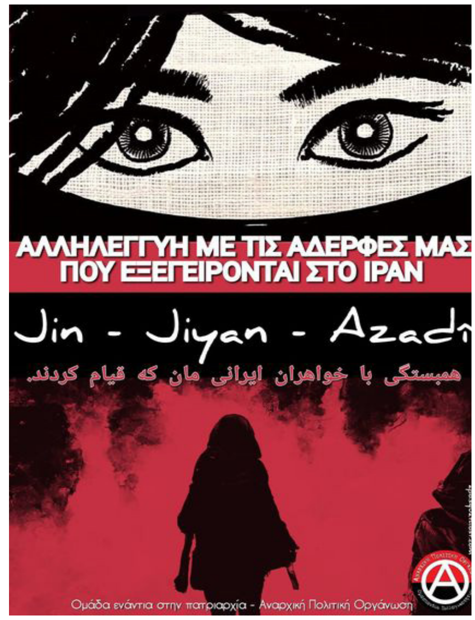


Από τη συμμετοχή της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία στη διαδήλωση αλληλεγγύης στις εξεγερμένες στο Ιράν, που κινήθηκε από τη Βικτώρια προς τον αγ.παντελεήμονα στις 28/9
© Nikolas Georgiou

Αυτή τη στιγμή στο Ιράν μία κοινωνία αντιστέκεται στη βαρβαρότητα, στον θάνατο και τον ολοκληρωτισμό. Πρώτη γραμμή είναι οι γυναίκες, που βάζουν τα σώματά τους μπροστά στις κρατικές συμμορίες. Από την δική μας θέση γνωρίζουμε ότι η καταπίεση των γυναικών και η έμφυλη βία είναι συστημική βία και αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας σε ολόκληρο τον πλανήτη. Για να σταματήσουμε την πατριαρχική, κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα πρέπει να σταθούμε αποφασιστικά απέναντι στην οργανωμένη επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου, να φωνάξουμε ότι η μόνη λύση βρίσκεται στην αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, στην οργάνωση του αγώνα των καταπιεσμένων και εκμεταλλευομένων. Μέσα από αδιαμεσολάβητους αντιιεραρχικούς και ακηδεμόνευτους αγώνες από τα κάτω, να περάσουμε στην αντεπίθεση ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση, να παλέψουμε για την Παγκόσμια Κοινωνική Επανάσταση!

Ειδικά σε μία περίοδο σαν αυτή που οι σειρήνες του πολέμου ηχούν ασταμάτητα είναι ακόμα πιο επιτακτικό να στηρίξουμε κάθε αγώνα που ξεσπά από τα κάτω ενάντια στον σάπιο κόσμο της Εξουσίας. Να μην αφήσουμε τις αδερφές μας μόνες απέναντι στο φονταμενταλισμό και τον φασισμό του ιρανικού θεοκρατικού καθεστώτος.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες με τις γυναίκες και τους καταπιεζόμενους στο Ιράν που μάχονται για ζωή με αξιοπρέπεια και ελευθερία! Την αμέριστη αλληλεγγύη μας στους αναρχικούς και στις αναρχικές που συμμετέχουν και δυναμώνουν τα ελευθεριακά χαρακτηριστικά αυτής της εξέγερσης και δέχονται την άγρια καταστολή του κράτους



Jin – Jiyan – Azadi
(Γυναίκα – Ζωή – Ελευθερία)

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΛΑΩΝ
ΠΟΛΕΜΟ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
| Οκτώβρης 2022



Ανάρτηση πανό της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία στην Καμάρα



Θάνατος στο φασισμό, το κράτος και τον καπιταλισμό

Συγκέντρωση στο Εφετείο Αθηνών: Παρασκευή 7 Οκτώβρη ημέρα κατάθεσης της Μάγδας Φύσσα

Τα ξημερώματα της 18ης Σεπτέμβρη 2013, παρακρατικό τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής πραγματοποιεί δολοφονική επίθεση στο Κερατσίνι και ο αντιφασίστας Παύλος Φύσσας πέφτει νεκρός από το μαχαίρι του φασίστα Ρουπακιά. Στις 15/6/2022 ξεκίνησε το εφετείο της δίκης Χ.Α-εγκληματική οργάνωση σε δεύτερο βαθμό. Περίπου έξι χρόνια από την έναρξη της δίκης και ενάμιση χρόνο μετά την απόφαση της πρωτόδικης διαδικασίας, κάποιοι από τους νεοναζί έχουν ήδη αποφυλακιστεί ενώ σύντομα, εξαιτίας των χαμηλών ποινών, αναμένεται να αφεθούν πολλοί ακόμα.

Το αντιθεσμικό και ακηδεμόνευτο αντιφασιστικό κίνημα, οι αγωνιστές/στριες της βάσης, με τη διαρκή και μαχητική τους στάση στους δρόμους απέναντι στον φασισμό και τον ναζισμό πέτυχαν να αποτελέσει αυτή η δίκη μέχρι τώρα ένα κομβικό κοινωνικό και πολιτικό γεγονός. Το σύνθημα «φασίστες κουφάλες έρχονται κρεμάλες» που ήχησε στη Λ. Αλεξάνδρας έξω από το Εφετείο στις 7/10/20 τη στιγμή της πρωτόδικης απόφασης και οι συγκρούσεις που ξέσπασαν με τις δυνάμεις καταστολής αμέσως μετά, έκαναν σαφές πως η προσπάθεια του συστήματος να ξεπλυθεί μέσα από τις καταδίκες των φασιστών δεν ευοδώθηκε και πως η απόφαση της δίκης δεν νομιμοποίησε το πολιτικό σύστημα που γεννά, θρέφει και κατά το δοκούν χρησιμοποιεί τους φασίστες ως το μακρύ του χέρι.

{...} Η μάχη ενάντια στην καταστολή και τις φασιστικές συμμορίες, την υποβάθμιση της ζωής μας, την εκμετάλλευση και τη λεηλασία της φύσης είναι συνεχής, χωρίς αυταπάτες ότι ο αγώνας ενάντια σε κράτος και παρακράτος μπορεί να καταπολεμηθεί σε δικαστικές αίθουσες. Ο αντιφασιστικός αγώνας δεν μπορεί παρά να είναι κομμάτι του συνολικού αγώνα ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο και η μόνη ρεαλιστική προοπτική για την κοινωνία είναι η οργάνωση και χειραφέτηση των από τα κάτω και η ανατροπή του κόσμου του κράτους και του καπιταλισμού για την οικοδόμηση μιας νέας κοινωνίας, ισότητας, ελευθερίας, δικαιοσύνης.

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΡΕΦΕΙ

ΟΥΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ



Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

Ανακοίνωση – κάλεσμα αλληλεγγύης της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης για τους 2 διωκόμενους αντιφασίστες της πορείας στις 2 Οκτώβρη '21 στην Σταυρούπολη

Στις 2 Οκτώβρη 2021 πραγματοποιήθηκε αντιφασιστική διαδήλωση στην Σταυρούπολη η οποία χτυπήθηκε από τις δυνάμεις της ΕΛΑΣ. Αποτέλεσμα αυτού ήταν να συλληφθούν 2 σύντροφοι οι οποίοι δικάζονται την Τετάρτη 19/10/22. Εκείνο το διάστημα γίναμε μάρτυρες διαφόρων φασιστικών επιθέσεων. Πιο συγκεκριμένα στις 28 Σεπτέμβρη μέλη φοιτητικών συλλόγων δέχτηκαν φασιστική επίθεση, συνοδευόμενη από ναζιστικούς χαιρετισμούς και ακροδεξιά παραληρήματα, έξω από ΕΠΑΛ της δυτικής Θεσσαλονίκης, ενώ πραγματοποιούσαν αντιφασιστική συγκέντρωση. Η συγκέντρωση αυτή ακολούθησε έπειτα από την επίθεση ακροδεξιών μαθητών του ΕΠΑΛ σε φοιτητές που μοίραζαν υλικό ενάντια στην Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής στα πανεπιστήμια, που συμπεριλαμβάνεται στον αντιεκπαιδευτικό νόμο Κεραμέως - Χρυσοχοΐδη, την προηγούμενη εβδομάδα. Παρόμοια γεγονότα διαδραματίστηκαν στην Ηλιούπολη Θεσσαλονίκης αλλά και στο Ν. Ηράκλειο στην Αθήνα, έπειτα από επιθέσεις ακροδεξιών παρακρατικών οργανώσεων.

Η απάντηση του αντιφασιστικού κινήματος ήταν άμεση και δυναμική. Την Τετάρτη 29/9 χιλιάδες κόσμος (περίπου 4.000) πλαισίωσε την αντιφασιστική συγκέντρωση στη Σταυρούπολη, η οποία κινήθηκε σε ολόκληρη την Σταυρούπολη. Σε συνέχεια αυτής της διαδήλωσης της 29ης Σεπτέμβρη, το Σάββατο 2/10 πραγματοποιήθηκε εκ νέου διαδήλωση στο πρώην στρατοπέδου Παύλου Μελά με περίπου 2.000 κόσμο. Το κράτος και η ακροδεξιά διαχείριση της παρούσας κυβέρνησης δεν θα μπορούσε να δεχτεί τη δυναμική παρουσία του κινήματος στον δρόμο. Τελείως απροκάλυπτα λοιπόν και χωρίς καμία αφορμή οι διμοιρίες των ΜΑΤ κινήθηκαν επιθετικά προς το μπλοκ των αναρχικών δυνάμεων και κατόρθωσαν να αιχμαλωτίσουν δύο συντρόφους που συμμετείχαν στη διαδήλωση. Χτύπησαν το μπλοκ ώστε να τρομοκρατήσουν τους χιλιάδες που ανταποκρίθηκαν στα καλέσματα και ήλθαν να διαδηλώσουν κατά της φασιστικής απειλής.

Γνωρίζουμε πολύ καλά τον κοινωνικό ρόλο των φασιστικών μορφωμάτων, και γνωρίζουμε επίσης πως η μήτρα τους είναι το ίδιο το κράτος και η κυρίαρχη ιδεολογία, καθώς και ότι η φασιστική βία εκτονώνεται πάνω στους αγωνιστές πότε με τη μορφή των γκλομπ των μπάτσων δολοφόνων, και πότε με τα μαχαίρια παρακρατικών συμμοριών.

Εμείς ως αναρχικοί/κές και αντιφασίστες/τριες στεκόμαστε δίπλα στους συντρόφους μας, θα είμαστε στον δρόμο για να υπερασπιστούμε για άλλη μια φορά την ανθρωπιά και τη ζωή. Δηλώνουμε πως οποιαδήποτε κρατική πολιτική πριμοδότηση της φασιστικής εφεδρείας θα μας βρει απέναντι, σε κάθε πεδίο που αυτή εκφράζεται. Με όπλα μας την κοινωνική και ταξική αλληλεγγύη, την οργάνωση στις γειτονιές, στους χώρους δουλειάς, στα σχολεία και τις σχολές φτιάχνουμε τις αντιστάσεις και οικοδομούμε έναν νέο κόσμο ισότητας και ελευθερίας. Η πάλη ενάντια στον σάπιο κόσμο της εξουσίας, του κράτους και του κεφαλαίου, ενάντια στις φασιστικές επιθέσεις απαιτεί συνεχή και οργανωμένο αγώνα.

ΔΟΥΛΟ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΣΕ ΘΕΛΕΙ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΓΩΝΑΣ ΤΑΞΙΚΟΣ

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Κ**άλεσμα στα δικαστήρια Θεσσαλονίκης, Τετάρτη 19/10 στις 09.00**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 2 ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ 2/10/21

Ο πρώτος κατηγορούμενος καταδικάστηκε για απόπειρα σωματικής βλάβης και οπλοφορία με σύνολο ποινής 11 μήνες και 3 έτη αναστολή και ο δεύτερος για αντίσταση κατά της αρχής με σύνολο ποινής 9 μήνες με 3 έτη αναστολή.



Απέναντι στην κρατική καταστολή, την τρομοκρατία, τον κρατικό ρεβανσισμό και τις δικαστικές σκευωρίες - ούτε βήμα πίσω!

Στις 7 Οκτώβρη του 2020, την ημέρα απόφασης για την δίκη της Χρυσής Αυγής, πραγματοποιήθηκε μια από τις μεγαλύτερες αντιφασιστικές συγκεντρώσεις των τελευταίων ετών έξω από το Εφετείο Αθηνών. Από κοινού μαζί με δεκάδες χιλιάδες άλλους αντιφασίστες/στριες, αναρχικούς /ες και αγωνιστές/στριες βρεθήκαμε εκείνη τη μέρα στον δρόμο, με το πολιτικό μας κάλεσμα από κοινού με άλλες ομάδες για να διαδηλώσουμε ενάντια στα δολοφονικά τάγματα εφόδου, τη μισαλλοδοξία , τον ρατσισμό, τον φασισμό και το σύστημα που τον γεννά και το θρέφει.

Τα αντιφασιστικά συνθήματα που ηχούσαν την ώρα ανακοίνωσης της απόφασης και οι συγκρούσεις με την αστυνομία έκαναν ξεκάθαρο, για μια ακόμα φορά, ότι δεν τρέφουμε αυταπάτες για τον ρόλο της αστικής δικαιοσύνης και των αποφάσεων της και ότι η μόνη απάντηση απέναντι στον φασισμό είναι η οργάνωση της κοινωνικής και ταξικής αντεπίθεσης και η σύγκρουση με τον κόσμο του κράτους και του κεφαλαίου. Παράλληλα, η επίθεση της αστυνομίας στην τόσο μαζική συγκέντρωση και το κυνηγητό που ακολούθησε, δεν άφησε καμία αμφιβολία για το κατά πόσο η εξουσία και οι διαχειριστές της αντιλαμβάνονται τη νίκη του 'δημοκρατικού τόξου' εκείνης της ημέρας. Οι αγωνιστές, ο κόσμος του αντιφασιστικού, αναρχικού κινήματος που ανέκαθεν δίνουν μάχη απέναντι στον φασισμό και το παρακράτος αποτελούν φόβητρο για τους κυρίαρχους και η εντολή προς την αστυνομία ήταν και είναι πάντα η ίδια: καταστολή.

Δύο χρόνια μετά την μεγαλειώδη αυτή αντιφασιστική συγκέντρωση, και ενώ το Εφετείο απο μεριάς των μελών της Χ.Α. έχει ξεκινήσει, με τους φασίστες να χαιρετάν ναζιστικά μεσα στην αίθουσα του δικαστηρίου και να μένουν ατιμώρητοι, γινόμαστε μάρτυρες μιας ακόμα κατασκευασμένης κατηγορίας από το κράτος, τις δικαστικές αρχές και τους μπάτσους σε βάρος ενός μέλους του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού στεκιού Αντίπνοια. Ειδικότερα, με αφορμή τα γεγονότα της 7ης Οκτώβρη του 2020 έχει σχηματιστεί μια δικογραφία η οποια είναι χωρισμένη σε δύο τμήματα. Το πρώτο από αυτά, αφορά μια σειρά από κατηγορίες κακουργηματικού χαρακτήρα (εμπρησμός κατά συναυτουργία, κατασκευή και κατοχή εκρηκτικών υλών, βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη) και απευθύνεται προς αγνώστους – και παραμένει ανοιχτό. Το δεύτερο, απευθύνεται στον αναρχικό Δ.Μ , μέλος του στεκιού, ο οποίος κατηγορείται για τα πλημμελήματα της διατάραξης κοινής ειρήνης και της διακεκριμένης φθοράς. Η συγκεκριμένη, ασφαλίτικου τύπου δίωξη, βασίζεται σε έναν μεγάλο όγκο οπτικοακουστικού υλικού (βίντεο , φωτογραφίες , αμοντάριστα πλάνα), που συλλέχθηκαν από την Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών και τους μπάτσους τη μέρα της συγκέντρωσης.

Οι στημένες δικογραφίες δεν είναι καινούριο εργαλείο στη φαρέτρα τους κράτους και των αρχών, αυτό όμως που εισάγει η συγκεκριμένη δικογραφία, που μας αποδόθηκε, είναι ότι αφορά μια διαδήλωση, και μάλιστα από τις μαζικότερες των τελευταίων δέκα χρόνων, κατά την οποία δεν έγινε προσαγωγή ή σύλληψη του συντρόφου αλλά οι κατηγορίες που του αποδίδονται προκύπτουν από, κατά πολύ μεταγενέστερες, διεργασίες μέσα στη ΓΑΔΑ. Η δικογραφία αυτή, υπηρετεί έναν πάγιο στόχο της εξουσίας. Αποσκοπεί στο να τρομοκρατήσει τους αγωνιζόμενους, να τους απομονώσει από το κοινωνικό, να τους κρατήσει σε ένα ιδιότυπο καθεστώς ομηρίας μέχρι η υπόθεση να εκδικαστεί και, εν τέλει, να τους στοχοποιήσει για αυτό ακριβώς που κάνουν, να αγωνίζονται ενάντια στον σάπιο κόσμο της εξουσίας.

Πιο συγκεκριμένα, σε ό,τι αφορά τον σύντροφο μας, Δ. Μ., είναι γεγονός ότι πρόκειται για έναν οργανωμένο αναρχικό που βρίσκεται στην πρώτη γραμμή του αγώνα, όντας κομμάτι πολιτικών δομών αλλά και με τη συνεπή του παρουσία στον δρόμο, ενώ έχει διωχθεί σε προηγούμενο χρόνο για την αναρχική του δράση και το κράτος τον στοχοποιεί για να χτυπήσει ένα ενεργό μέλος του αγώνα. Εξάλλου, η πολύ συγκεκριμένη σχέση του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού στεκιού Αντίπνοια με τη δικαστική υπόθεση της Χρυσής Αυγής είναι γνωστή. Μετά από την επίθεση που δέχτηκε το στέκι το 2008 από τάγμα εφόδου της Χ.Α. , το Αντίπνοια ήταν παρόν στο δικαστικό αγώνα που ακολούθησε, από το πρωτόδικο, ως το εφετείο αλλά και στη δίκη της Χ.Α. για εγκληματική οργάνωση, που οδήγησε στην απόφαση της 7η Οκτώβρη.Το στέκι έδωσε δυναμικό παρόν και μετά τη δολοφονία του μετανάστη – εργάτη Σ. Λουκμάν, και στον δρόμο με συγκεντρώσεις και πορείες καθώς και με τη συνεπή μας παρουσία στα δικαστήρια που ακολούθησαν απέναντι στους δύο φασίστες – δολοφόνους . Με την παρουσία μας μέσα και έξω από τις δικαστικές αίθουσες, από κοινού και με άλλους συντρόφους, θέλαμε να μην δώσουμε στους φασίστες ούτε σπιθαμή γης για να συνεχίσουν το μισαλλόδοξο έργο τους. Έτσι, η δίωξη αυτή, φαίνεται να είναι ιδιαιτέρως βολική για την εξουσία που ανέκαθεν θρέφει τη θεωρία των δύο άκρων και εντελώς προκλητική προς όλους τους αναρχικούς και αγωνιστές, που ξέρουμε καλά ότι το παρακράτος των φασιστών – ναζί βασίζεται στην ευνοϊκή μεταχείριση από τις αρχές για τα εγκλήματα τους.

Η συγκεκριμένη δίωξη δεν αποτελεί, βέβαια, μεμονωμένο περιστατικό αλλά είναι κομμάτι μιας ευρύτερης κατασταλτικής εκστρατείας που έχει εξαπολύσει το κράτος απέναντι σε όσους αγωνίζονται. Από τις επιθέσεις στα πάρκα και τους δημόσιους χώρους πρασίνου – απέναντι σε όσους αντιστέκονται στην εμπορευματοποίηση των δημόσιων χώρων και την υποτιθέμενη ¨ανάπλαση¨ μέχρι τις επιθέσεις και την καταστολή των φοιτητικών αγώνων (με τρανταχτό παράδειγμα την επίθεση της αστυνομίας στο 3ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κατειλημμένων Χώρων και Συλλογικοτήτων στη Θεσσαλονίκη τον Σεπτέμβρη) και από τη στρατιωτική κατοχή των Εξαρχείων μέχρι την απαγόρευση και καταστολή των κεντρικών διαδηλώσεων, η εξουσία προσπαθεί να βάλει φρένο σε όσους επιδιώκουν να υψώσουν αναχώματα απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Από την δική μας πλευρά, ως Αναρχικό/Αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια θα συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε ενάντια στον σάπιο κόσμο της εξουσίας που δεν έχει να υποσχεθεί τίποτα περισσότερο πέρα από φτώχεια, εξαθλίωση και πόλεμο. Από τις αντιφασιστικές διαδηλώσεις αντίστασης και μνήμης για τον Π.Φύσσα και το Σ. Λουκμάν, τις μαχητικές συγκεντρώσεις σε διάφορες στιγμές της δίκης της ΧΑ (με κορυφαίο παράδειγμα τη συγκέντρωση και τις συγκρούσεις που ξέσπασαν με φασίστες και μπάτσους εντός της δικαστικής αίθουσας κατά την εκδίκαση της υπόθεσης του Στεκιού Αντίπνοια), τις κεντρικές αντιφασιστικές κινητοποιήσεις και τις εδαφικές μάχες στις γειτονιές, μέχρι τα οδοφράγματα διεθνιστικής αλληλεγγύης απέναντι στον εθνικισμό, τη μισαλλοδοξία και τον πόλεμο. Δεν ξεχνάμε πως ο αγώνας ενάντια στον φασισμό είναι κομμάτι του συνολικού αγώνα ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο. Μέσα από τους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες στεκόμαστε ενάντια σε ένα πολύπλοκο και ισχυρό σύστημα, που προωθεί τις ανισότητες, την ιεραρχία και τους διαχωρισμούς. Αγωνιζόμαστε μέσα και έξω από τις αίθουσες των δικαστηρίων, σε όλα τα κοινωνικά πεδία, στους καθημερινούς αγώνες για ένα κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας. Δεν υπάρχει δίλημμα αστική δημοκρατία ή φασισμός. Το μόνο πραγματικό δίλημμα είναι κράτος και καπιταλισμός ή κοινωνική επανάσταση.

Παύση κάθε δίωξης στον αναρχικό Δ.Μ.

αναρχικό - αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια

SS SS ΜΠΑΤΣΟΙ ΒΙΑΣΤΕΣ, ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ, ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΕΣ

Στις 11 Οκτώβρη σημειώνεται ακόμη ένα περιστατικό φρίκης μέσα στο κολαστήριο του ΑΤ Ομόνοιας. Μία 19χρόνη κοπέλα βιάζεται από δύο αστυνομικούς της ομάδας ΔΙΑΣ μέσα στο τμήμα – ενώ μάλιστα κατέγραφαν τον βιασμό σε βίντεο. Η 19χρονη βρίσκει τη δύναμη και καταγγέλει τον βιασμό της, περνάει απο ιατροδικαστή που τεκμηριώνει ό,τι καταγγέλλει η ίδια. Ο εισαγγελέας, παρότι ασκεί δίωξη σε βάρος των δύο αστυνομικών, τους αφήνει ελεύθερους με περιοριστικούς όρους μέχρι τη δίκη. Αυτό το περιστατικό δεν είναι ούτε το πρώτο ούτε το τελευταίο στο οποίο εμπλέκονται μπάτσοι και παράγοντες της εξουσίας. Από τη πρώτη στιγμή προβάλλεται και πάλι στα ΜΜΕ ένα αφήγημα που ξεπλένει τους βιαστές και ενοχοποιεί την κοπέλα που βίωσε την κακοποίηση. Και όλο αυτό βγαίνει στο φως λίγες μέρες μετά την αποκάλυψη κυκλώματος trafficking του οποίου ήταν όμηρος το 12χρονο κορίτσι στα Σεπόλια με δράστες-παιδοβιαστές έναν κομματάρχη και εμπλεκόμενους παράγοντες της εξουσίας.

Ειδικά το κολαστήριο της Ομόνοιας έχει υπάρξει κατ' επανάληψη τόπος βασανιστηρίων, με αναρίθμητες καταγγελίες ανθρώπων για παράνομες κρατήσεις, για εξευτελισμούς προσφύγων/μεταναστών, για κλοπές, για ξυλοδαρμούς τοξικοεξαρτημένων. Είναι το ίδιο από το οποίο προέρχονται και πάλι τα τέρατα της ΔΙΑΣ που τον Αύγουστο του 2022 ξυλοκόπησαν στις τουαλέτες του τμήματος τον αναρχικό Αντώνη Ζήβα επειδή διερχόμενος από την πλατεία Βάθης έπεσε κατά λάθος πάνω τους, είναι το ίδιο το τμήμα από το οποίο προέρχονται οι δολοφόνοι μπάτσοι του Ζακ/ της Zackie Oh!, είναι το ίδιο όπου άφησε την τελευταία του πνοή ο 34χρονος Νιγηριανός Ebuka το 2019 υπό «αδιευκρίνιστες συνθήκες», είναι το ίδιο τμήμα όπου το 2019 μπάτσος καταγράφεται σε βίντεο να καταβρέχει γυναίκα ΑμΕΑ, είναι το ίδιο στο οποίο το 2016 προσήχθησαν μέλη θεατρικής ομάδας παιδιών και εφήβων προσφύγων, επειδή έφεραν μαζί τους πλαστικά όπλα για την ανάγκη παράστασης, το ίδιο όπου το 2007 μπάτσοι κατέγραφαν σε βίντεο τον βασανισμό και εξευτελισμό μεταναστών, τους οποίους είχαν αναγκάσει να χτυπούν ο ένας τον άλλον.

Το ΑΤ Ομόνοιας αποτελεί εμφατικό αποτύπωμα της κρατικής βίας, τρομοκρατίας και ασυδοσίας, όμως δεν είναι το μόνο κολαστήριο του κράτους στο οποίο λαμβάνουν χώρα ξανά και ξανά περιστατικά απειλών, τρομοκράτησης, βασανισμών, βιασμών και κακοποιήσεων εις βάρος των πιο κατατρεγμένων κομματιών της κοινωνίας. Και ενώ η κρατική καταστολή οξύνεται ακόμα περισσότερο από το χτύπημα των διαδηλώσεων, τις συλλήψεις, τους ξυλοδαρμούς και τους βασανισμούς διαδηλωτών/τριών, τα κατασκευασμένα κατηγορητήρια σε βάρος αναρχικών μέχρι την αστυνομική κατοχή των Εξαρχείων, την επίθεση σε όσους/ες υπερασπίζονται τους δημόσιους χώρους ενάντια στην ιδιοποίησή τους από κράτος και αφεντικά, την επιχείρηση εισόδου της αστυνομίας στα πανεπιστήμια και την άγρια καταστολή απέναντι στους/ις αγωνιζόμενους/ες φοιτητές/τριες, τις επιθέσεις σε απεργιακές και εργατικές κινητοποιήσεις και την βίαιη έξωση προσφύγων και μεταναστών/τριών από το camp του Ελαιώνα με συνεχείς αστυνομικές επιχειρήσεις, οι ένστολοι δολοφόνοι τη ΕΛ.ΑΣ επιδίδονται σε παρενοχλήσεις όπως συμβαίνει κάθε μέρα σε αγωνίστριες, κατοίκους, εργαζόμενες και θαμώνες στα Εξάρχεια, σε ξυλοδαρμούς και κακοποιήσεις με χαρακτηριστικό παράδειγμα τον εγκλωβισμό, τις απειλές και τη βία απέναντι σε γυναίκα μέσα στο εργοτάξιο της πλατείας Εξαρχείων από μπάτσους, σε βιασμούς μέσα και έξω από τα αστυνομικά τμήματα, εμπλέκονται σε κυκλώματα trafficking όπως στην Ηλιούπολη και διαπράττουν γυναικοκτονίες. Γιατί η έμφυλη βία της αστυνομίας είναι συστημική βία και έχει ως σκοπό -πέρα από την ικανοποίηση των αποκτηνωμένων καθαρμάτων με στολή- να καθυποτάξει, να εξευτελίσει και να επιβάλλει την εμπέδωση της κυριαρχίας ενός ολόκληρου συστήματος, του κράτους, του καπιταλισμού και της πατριαρχίας.



Από τη συμμετοχή της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία ΑΠΟ-ΟΣ στη συγκέντρωση και τη διαδήλωση για τον βιασμό στο ΑΤ Ομόνοιας. Ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις από την αρχή της συγκέντρωσης παρατάχθηκαν μπροστά της. Κατά τη διάρκεια της πορείας διμοιρίες ΜΑΤ κάναν πλαϊνό κορδόνι ενώ αύρα βρισκόταν στο πίσω μέρος της.

Ο αγώνας ενάντια στην πατριαχία, που αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του κυρίαρχου συστήματος, όπως και σε κάθε μορφή εξουσίας είναι διαρκής και είναι μέρος του συνολικότερου αγώνα που δίνουμε ενάντια στην καταπίεση, την εκμετάλλευση και την υποτίμηση της ζωής μας ως αναρχικές, ως αγωνιζόμενες και ως γυναίκες. Και σαν τέτοιος, δεν μπορεί να βασίζεται στην αλλάγη της στάσης από μεριάς των θεσμών της εξουσίας αλλά δίνεται στον δρόμο αντιεραρχικά, αδιαμεσολάβητα, με αλληλεγγύη και μαχητική αντίσταση. Όσο υπάρχει κράτος, καπιταλισμός, αφεντικά, τμήματα και μπάτσοι η σαπίλα του κόσμου της εξουσίας θα πέφτει συνεχώς πάνω στους καταπιεσμένους/ες και τους εκμεταλλευόμενους/ες. Γι' αυτό ήρθε η ώρα να οργανωθούμε και να τους γκρεμίσουμε.

Η ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Συγκέντρωση- πορεία:
Δευτέρα 24/10, Προπύλαια, 19.30

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία –
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση (Αθήνα)



21 Οκτώβρη, συγκέντρωση στο Μοναστηράκι



Συντρόφισσες από τις Ελεύθερες Γυναίκες της συλλογικότητας για τον κοινωνικό αναρχισμό Μαύρο & Κόκκινο , από την Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών Quieta Movere και τη Libertatia παρέμβηκαν στην προγραμματισμένη εκδήλωση του ΑΠΘ για την παρουσίαση του σχεδίου δράσης για την ισότητα των φύλων, διακόπτοντας το χαιρετισμό του πρύτανη & του αντιπρύτανη.



Από τη συμμετοχή της ΑΠΟ στην πορεία για τον Βασίλη Μάγγο στον Βόλο με πλαϊνό πανό της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία "ss μπάτσοι βιαστές, ρουφιάνοι, δολοφόνοι & βασανιστές".